การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียน ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตเทศบาล และโรงเรียนนอกเขตเทศบาล ในจังหวัดสิงห์บุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

ประทุม แย้มสุวรรณ

เสนอ[illegible] มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

5 มีนาคม 2517

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

.....ประธาน

.....กรรมการ

มีนาคม 2518

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยครั้งนี้ สำเร็จลงด้วยดีเพราะผู้เขียนได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ อัมพา โชติกเสถียร ประธานกรรมการที่ปรึกษา อาจารย์ปฐม นิคมานนท์ กรรมการที่ปรึกษา ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ภรณี คุณชะวลี ที่ช่วยแปลบทคัดย่อปริญญานิพนธ์

ผู้เขียนขอขอบพระคุณครูใหญ่ และคณะครูของโรงเรียน วัดพรหมสาคร โพธิ์แก้วนพคุณ วัดสังฆราชาวาส วัดกลางท่าข้าม วัดแหลมคาง วัดยางและพรหมวิทยาคาร ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีในการรวบรวมข้อมูล

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณ คุณโสภณ จันทรัตน์ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการคิดข้อมูล และคุณรำพึง อัมเรศ ที่กรุณาให้ข้อคิดต่างๆ ตลอดจนช่วยเหลือในการพิมพ์ โรเนียว และทำรูปเล่มเป็นอย่างดียิ่ง

ประทุม แป้นสุวรรณ

มีนาคม 2518

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	เอกสารทั่วๆไปเกี่ยวกับการแบ่งหมวดหมู่ของปัญหา	8
	เอกสารเกี่ยวกับปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	11
	เอกสารเกี่ยวกับปัญหาและฐานะทางเศรษฐกิจ	14
	เอกสารเกี่ยวกับปัญหาและอายุ	16
	การกระทำผิดของเด็กในชนบทและในเมือง	17
	สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	18
3	วิธีดำเนินการวิจัย	19
	กลุ่มตัวอย่าง	19
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	22
	การสร้างแบบสอบถาม	22
	ลักษณะของแบบสอบถาม	22
	การหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	24
	การรวบรวมข้อมูล	24
	การจัดกระทำกับข้อมูล	25
	สถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	25

บทที่		หน้า
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	28
	สัญญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	28
	การวิเคราะห์ข้อมูล	29
	ผลการะวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนนอกเขตเทศบาล	29
	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนนอกเขตเทศบาล	40
	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกับนักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	44
	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	47
	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่อยู่ในระยะก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี) กับนักเรียนที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี)	50
5	สรุปผลการค้นคว้า อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	53
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	53
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	53
	การจัดกระทำกับข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	53
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
	อภิปรายผล	57
	ข้อเสนอแนะ	61

บทที่ หน้า

ข้อเสนอแนะทางการศึกษา 61
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป 62

บรรณานุกรม 63

ภาคผนวก ..... (1)
แบบสำรวจปัญหาของนักเรียน ..... (1)
ผลการวิเคราะห์ข้อทดสอบ ..... (13)

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและระดับชั้น	21
2	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาทางการเรียน ของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่อยู่โรงเรียนนอกเขตเทศบาล	29
3	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาทางสังคม ของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาล	32
4.	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาส่วนตัว ของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่อยู่โรงเรียนนอกเขตเทศบาล	37
5	วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่อยู่โรงเรียนนอกเขตเทศบาล	41
6	วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง กับนักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ	44
7	วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	47
8	วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนที่อยู่ในระยะก่อนวัยรุ่น กับนักเรียนที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น	50
9	วิเคราะห์ข้อทดสอบ	(14)

บัญชีภาพ

ภาพ		หน้า
1	แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในเขตเทศบาล และนักเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาล	42
2	แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ กับนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง	45
3	แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	48
4	แสดงการเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น กับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น	51

การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียน ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนในเขตเทศบาล และโรงเรียนนอกเขตเทศบาล ในจังหวัดสิงห์บุรี

(A Comparative Study of Academic, Social, and Personal Problems of the Upper Elementary Students both in and out side the Municipal Arear of Singhaburi)

บทที่ 1

บทนำ

<u>ภูมิหลัง</u>

การพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการบริหารนั้น สิ่งสำคัญที่จะต้องพัฒนาเป็นประการแรกและควบคู่กับการพัฒนาด้านอื่นๆตลอดไป คือ การพัฒนาตัวบุคคล (Human Resource) เพราะบุคคลเปรียบเสมือนหัวใจหรือจุดศูนย์รวมของการพัฒนาประเทศในทุกๆด้าน กระบวนการที่จะพัฒนาตัวบุคคลที่สำคัญยิ่งคือ การศึกษา โดยเฉพาะการศึกษาระดับประถมศึกษานับว่ามีความสำคัญในการพัฒนาประเทศอยู่ไม่น้อย เพราะเป็นปัจจัยขั้นมูลฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม หากประชากรส่วนรวมของประเทศมีพื้นฐานการศึกษาอยู่ในขั้นดี ได้มาตรฐานทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพแล้ว การพัฒนาประเทศจะเป็นไปตามเป้าหมายด้วยความราบรื่นและได้ผลดียิ่งขึ้น (เอกวิทย์ ณ ถลาง, 2515 : 18)

รัฐบาลทุกยุคทุกสมัยล้วนแต่มีนโยบายและเป้าหมายที่จะพัฒนาการศึกษาขั้นมูลฐานของประชาชนให้ได้มาตรฐานสูงขึ้น ทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ แต่ก็ยังไม่สามารถจัดการศึกษาขั้นมูลฐานให้ประชาชนพลเมืองได้รับการศึกษาครบบริบูรณ์ได้ ทั้งนี้เพราะมีปัญหาหลายประการการจะขจัดปัญหาได้จำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับสภาพของปัญหาแต่ละด้านให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เพื่อจะแก้ได้ตรงจุด ฉนั้นจึงมีผู้ทำการศึกษาปัญหาต่างๆ ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาของกรมสามัญศึกษา (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2508 : 8 - 34) พบว่าสาเหตุที่เป็นปัญหาของการศึกษาจนทำให้นักเรียนไม่ได้เข้าสอบมีดังนี้

1. ปัญหาทางด้านสุขภาพ นักเรียนมีสุขภาพไม่ดี มีโรคภัยไข้เจ็บเป็นประจำ

2. ปัญหาเกี่ยวกับความไม่สมัครใจของเด็กนักเรียนเอง คือ หลบหนีไปเล่นหรืออยู่ที่บ้าน เด็กไม่สนใจในการสอบ หรือมีปัญหาทางจิตใจที่ทำให้ไม่อยากสอบ

3. ปัญหาเกี่ยวกับความจำเป็นบางประการ เช่น ผู้ปกครองใช้งานทางบ้าน ให้เฝ้าบ้าน ย้ายที่อยู่ ผู้ปกครองไม่ให้สอบ

4. ปัญหาความยากจนของผู้ปกครอง เช่น ขาดแคลนอาหารกลางวัน เครื่องนุ่งห่ม เครื่องเล่าเรียน

5. ปัญหานักเรียนไม่อยากมาโรงเรียน เพราะครูส่วนมากขาดการใช้หลักจิตวิทยาในการสอน นักเรียนมักถูกครูติเตียน ถูกลงโทษอยู่เสมอ เด็กเรียนวิชาต่างๆไม่รู้เรื่องและผู้ปกครองไม่สนใจต่อการเล่าเรียนของเด็ก

6. อุปสรรคอื่นๆ เช่น บ้านอยู่ไกลโรงเรียนเกินไป การเดินทางไม่สะดวกมีอันตราย ทางน้ำท่วมเป็นโคลน

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2516 : 11 - 15) ได้แบ่งปัญหาต่างๆในโรงเรียนประถมศึกษาออกเป็น 4 หมวด คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพและการปรับตัวของเด็กในโรงเรียน

2. ปัญหาที่เกิดจากการเรียนของเด็ก เช่น เรียนอ่อน เรียนช้า ไม่เข้าใจวิชาที่เรียน ฯลฯ

3. ปัญหาเกี่ยวกับอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อตัวเด็ก เช่นบุคลิกภาพของพ่อแม่ วิธีการอบรมเลี้ยงดู ฯลฯ

4. ปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น การแก่งแย่งกันทำมาหากิน คนล้นงาน การอพยพของประชากรในชนบทเข้าสู่ตัวเมือง ฯลฯ

สวัสดิ์ ชัยโอภาส (2513 : 13) ได้แบ่งปัญหาในระดับประถมศึกษาออกเป็น 5 หมวด คือ ปัญหาส่วนตัว ปัญหามาจากตัวครูและเพื่อนนักเรียน ปัญหาครอบครัว ปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาทางสังคม

วารุณี บัณฑุสันต์ (2514 : 10) ได้แบ่งปัญหาของเด็กที่พบในโรงเรียนออกเป็นหมวดใหญ่ๆได้ 5 หมวด คือ ปัญหาสุขภาพ ปัญหาสังคม ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาครอบครัว

ปัญหาจิตใจและอารมณ์

แซนเดอร์สัน (Sanderson, 1954 : 290) ได้จำแนกปัญหาของนักเรียนที่ผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวในแคลิฟอร์เนีย สกูล (California School) ได้เปิดเผยออกมาโดยจัดอันดับปัญหาของนักเรียนตามความมากน้อย คือ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอนาคตด้านการศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับอาชีพและการทำงาน ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน ฯลฯ

ราห์แมน (Rahman, 1965 : 405) พบว่าเด็กที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จนั้นเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ คือ ขาดทุนทรัพย์จะซื้อหนังสือและสิ่งจำเป็นอื่นๆ สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ ไม่มีเงินค่าเล่าเรียน สอบตก สุขภาพไม่ดี และการคมนาคมไม่สะดวก ถ้าพิจารณาให้ดีแล้วจะพบว่า เรื่องเศรษฐกิจนั้นมีความสำคัญต่อเรื่องปัญหาการเรียนของเด็ก การ์เนอร์ (Gardner, 1928 : 1104) ได้พบสาเหตุการออกโรงเรียนก่อนสำเร็จคล้ายกับราห์แมน คือ มีเหตุผลทางเศรษฐกิจรวมอยู่ด้วย

จากการศึกษาถึงปัญหาต่างๆดังกล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยได้รวบรวมและจัดแบ่งปัญหาที่จะทำการศึกษาครั้งนี้เป็น 3 หมวด คือ

1. ปัญหาการเรียน เช่น เหตุที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของเด็ก อันเกิดจากเนื้อหาวิชา การใช้เวลา อุปกรณ์เครื่องใช้ในการเรียนและความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการเรียน การสอน

2. ปัญหาสังคม เช่น ความคับข้องใจของเด็กอันเกิดจากสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนในโรงเรียน ครู และบุคคลในครอบครัว

3. ปัญหาส่วนตัว เช่น ความคับข้องใจของเด็กอันเกิดจากปัญหาด้านสุขภาพ สภาพการเงินในครอบครัว และสภาพที่อยู่อาศัย

เนื่องจากการศึกษาระดับประถมศึกษาในปัจจุบันนี้ได้กระจายอำนาจให้กับท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการจัดการศึกษา โดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดเป็นผู้รับผิดชอบและดำเนินการจัดการศึกษาเกือบทั้งหมด การศึกษาระดับประถมศึกษาจึงกลายเป็นกิจการส่วนจังหวัด (กองการประชาบาล กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2515 : 3) จังหวัดสิงห์บุรีเป็นจังหวัดหนึ่งที่การศึกษาประชาบาลเกือบทั้งหมดอยู่ในความรับผิดชอบและดำเนินการของจังหวัด ทางจังหวัดมีโครงการที่จะปรับปรุงการศึกษาระดับนี้ให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ฉะนั้นการศึกษาถึงปัญหาทั้งทางการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียน จึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะให้ผู้บริหารได้ทราบถึงปัญหา

ต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการวางนโยบายปรับปรุงแก้ไขการจัดการศึกษาของผู้บริหารในจังหวัดสิงห์บุรี และเป็นแนวทางสำหรับใช้ประกอบการพิจารณาจัดกิจกรรมและการให้บริการแนะแนวในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลดีแก่นักเรียนในระดับประถมศึกษาทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรี

<u>ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า</u>

1. เพื่อศึกษาสภาพและแนวโน้มของปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรี

2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของปัญหาของนักเรียนในแง่สถานที่ตั้งของโรงเรียน อาชีพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กและระดับอายุของเด็กว่ามีความสัมพันธ์กับปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวของเด็กอย่างไร

<u>ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า</u>

1. ถ้าได้ทราบปัญหาต่าง ๆ แล้ว จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและตัวนักเรียนเอง ในการวางป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

2. การวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรของการให้การศึกษาให้เหมาะสมกับเอกัตภาพ อันจะช่วย พัฒนานักเรียนให้มีประสิทธิภาพ และป้องกันความสูญเปล่าทางการศึกษา

3. เมื่อได้ทราบปัญหาต่าง ๆ แล้ว จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียน ในการวางช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาต่าง ๆ

4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ต่าง ๆ ของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการวางนโยบายปรับปรุงแก้ไขการจัดการศึกษา ของผู้บริหารในจังหวัดสิงห์บุรี และเป็นแนวทางสำหรับใช้ประกอบการพิจารณาจัดกิจกรรม และการให้บริการแนะแนวในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดผลดีแก่นักเรียนในระดับประถมศึกษา ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรี

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาสภาพและแนวโน้มของปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ในจังหวัดสิงห์บุรี

2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของปัญหาของนักเรียนในแง่สถานที่ตั้งของโรงเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กและระดับวุฒิของเด็ก ว่ามีความสัมพันธ์กับปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวของเด็กอย่างไร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ถ้าได้ทราบปัญหาต่าง ๆ แล้ว จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและตัวนักเรียนเอง ในการวางแผนป้องกันและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

2. การวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรของการให้การศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จักช่วย ส่งเสริมนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ และป้องกันความสูญเปล่าทางการศึกษา

3. เมื่อได้ทราบปัญหาต่าง ๆ แล้ว จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียน ในการวางแผนช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาต่าง ๆ

4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง ในการศึกษาครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลในจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 1032 คน แยกเป็นนักเรียนของโรงเรียนในเขตเทศบาล 510 คน นักเรียนของโรงเรียนนอกเขตเทศบาล 522 คน

2. ระยะเวลา ข้อมูลที่ศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ในปีการศึกษา 2517

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

- สถานที่ตั้งของโรงเรียน
- ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ระดับอายุของนักเรียน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ปัญหาด้านต่างๆซึ่งแยกเป็น 3 ด้าน คือ

- ปัญหาการเรียน
- ปัญหาสังคม
- ปัญหาส่วนตัว

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. สถานที่ตั้ง หมายถึงพื้นที่ที่เป็นที่ตั้งของโรงเรียนซึ่งแยกเขตตามพระราชบัญญัติการแบ่งเขตพื้นที่ของเทศบาลได้แก่ พื้นที่ในเขตเทศบาลกับพื้นที่นอกเขตเทศบาล

2. โรงเรียนในเขตเทศบาล การศึกษาครั้งนี้หมายถึง โรงเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายของรัฐบาลที่อยู่ในเขตเทศบาล จังหวัดสิงห์บุรี

3. โรงเรียนนอกเขตเทศบาล การศึกษาครั้งนี้หมายถึง โรงเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายของรัฐบาลที่อยู่นอกเขตเทศบาล จังหวัดสิงห์บุรี

4. ปัญหา หมายถึง อุปสรรคที่ขัดขวางมิให้คนกระทำในสิ่งที่ต้องการกระทำ หรือ

เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดความคับข้องใจ ทุกข์ เศร้าและอึดอัดใจ

5. ปัญหาการเรียน หมายถึง เหตุที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนอันเกิดจาก เนื้อหาวิชา การใช้เวลา อุปกรณ์เครื่องใช้ในการเรียน และความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการเรียนการสอนของนักเรียนและครู

6. ปัญหาสังคม หมายถึง ความคับข้องใจของเด็กอันเกิดจากสัมพันธภาพระหว่างตนเองกับเพื่อนในโรงเรียน ครู และบุคคลในครอบครัว

7. ปัญหาส่วนตัว หมายถึง ความคับข้องใจของเด็กอันเกิดจากปัญหาสุขภาพ สภาพการเงินในครอบครัว และสภาพที่อยู่อาศัย

8. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ในจังหวัดสิงห์บุรี

9. ฐานะทางเศรษฐกิจ ผู้วิจัยแบ่งระดับเศรษฐกิจของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แนวทางจากรายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจ และสังคม พ.ศ. 2511-2512 ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ดังนี้

ในเขตเทศบาล กำหนดให้กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีรายได้น้อยกว่า 1,000 บาท ต่อเดือน กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมีรายได้มากกว่า 4,000 บาท ต่อเดือน

นอกเขตเทศบาล กำหนดให้กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีรายได้น้อยกว่า 500 บาท ต่อเดือน กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมีรายได้มากกว่า 1,500 บาทต่อเดือน

10. วัยและอายุ การศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งระดับวัยของกลุ่มตัวอย่าง โดยยึดหลักการแบ่งของ Elizabeth B. Hurlock (1949 : 2-3) ซึ่งแบ่งไว้เป็น 3 ตอน คือ

10.1 วัยก่อนวัยรุ่น (Pre - Adolesscence) อายุระหว่าง 10-12 ปี

10.2 วัยรุ่นตอนต้น (Eary - Adolescence) อายุระหว่าง 13-16 ปี

10.3 วัยรุ่นตอนปลาย (Late -Adolescence) อายุระหว่าง 17-21 ปี

ในการศึกษาครั้งนี้จะเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น (อายุระหว่าง 13-16 ปี) เท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 2 วัยนี้เท่านั้น

11. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการสอบไล่ของนักเรียนในปีการศึกษา 2516 ซึ่งแบ่งออกเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยนำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย แล้วตัดเอา 27 % ของผู้ได้คะแนนสูงสุดเป็นตัวแทนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และ 27 % ของผู้ได้คะแนนต่ำสุด เป็นตัวแทนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

บทที่ 2

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารทั่วๆไปเกี่ยวกับการแบ่งหมวดหมู่ของปัญหา

แซนเดอร์สัน (Sanderson, 1954 : 290) ได้จำแนกปัญหาของนักเรียนที่ผู้ให้คำปรึกษาแนะแนวในแคลิฟอร์เนีย สคูล (California School) เปิดเผยออกมาโดยจัดอันดับปัญหาที่นักเรียนเผชิญมากน้อย คือ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอนาคตด้านการศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับอาชีพและการทำงาน ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน

ราห์แมน (Rahman, 1969 : 405) พบว่าเด็กที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จนั้นเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ คือ ขาดทุนทรัพย์ที่จะซื้อหนังสือและสิ่งจำเป็นอื่นๆ - สถานภาพทางเศรษฐกิจและครอบครัวต่ำ ไม่มีเงินค่าเล่าเรียน สอบตก สุขภาพไม่ดี และการคมนาคมไม่สะดวก ถ้าพิจารณาให้ดีแล้วจะพบว่า เรื่องเศรษฐกิจนั้น มีความสำคัญต่อเรื่องการเรียนของเด็ก การ์เนอร์ (Gardner, 1968 : 1104) ได้พบสาเหตุของการออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จคล้ายกับราห์แมน คือ มีเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจรวมอยู่ด้วย

กรอนลันด์ (Gronlund, 1959 : 232) ได้กล่าวว่าเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนจนสู่วัยผู้ใหญ่ ประสพการณ์การเข้าสังคมย่อมกว้างขวางออกไปตามลำดับ หากทุกสิ่งทุกอย่างได้พัฒนาไปตามปกติ กล่าวคือเมื่อถึงวัยเข้าโรงเรียนเด็กได้มีโอกาสมีความสัมพันธ์กับเพื่อนในวัยเดียวกัน ได้รับการยอมรับนับถือจากเพื่อน เด็กจะได้รู้บทบาทของตนว่าควรจะปฏิบัติตนอย่างไร เมื่อต้องการอยู่กับเพื่อนๆ การที่เด็กอยู่รวมกับเพื่อนได้จะทำให้รู้สึกอบอุ่นใจ มีความมั่นใจ เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและผู้อื่น เมื่อเขาสามารถอยู่กับเพื่อนฝูงได้อย่างมีความสุขย่อมปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับคนอื่นเพิ่มขึ้น และมีทัศนคติที่ดีต่อคนทั่วไป ประสพการในการเข้าสังคมจะเพิ่มขึ้นทุกวัน เมื่อเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ชีวิตในสังคมจะมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ด้วยดี

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร (2516 : 11-15) ได้แบ่งปัญหาต่างๆในโรงเรียนประถมศึกษาออกเป็น 4 หมวด คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพ และการปรับตัวของเด็กในโรงเรียนประถมศึกษา
2. ปัญหาที่เกิดจากการเรียนของเด็ก เช่น เรียนอ่อน เรียนช้า ไม่เข้าใจวิชา

ที่เรียน ฯลฯ

3. ปัญหาเกี่ยวกับอิทธิพลของกรอบครัวที่มีต่อเด็ก เช่น บุคลิกภาพของพ่อแม่ วิธีการอบรมเลี้ยงดู ฯลฯ

4. ปัญเกี่ยวกับการบีบคั้นทางเศรษฐกิจและสังคม เช่น การแก่งแย่งกันทำมาหากิน คนล้นงาน การอพยพของประชากรในชนบทเข้าสู่ตัวเมือง ฯลฯ

สวัสดิ์ ชัยโอภาส (2513,:13) ได้แบ่งปัญหาในระดับประถมศึกษาออกเป็น 5 ด้าน คือ ปัญหาการปรับตัว ปัญหามาจากตัวครูและนักเรียน ปัญหากรอบครัว ปัญหาสังคม และปัญหาทางเศรษฐกิจ

วารุณี บิณฑสันต์ (2514 : 10) ได้แบ่งปัญหาของนักเรียนที่พบในโรงเรียน ออกเป็นหมวดใหญ่ๆได้แก่ ปัญหาสุขภาพ ปัญหาสังคม ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาครอบครัว ปัญหาจิตใจและอารมณ์

นิยม ศรีโสภา และคณะ (2510 : 18-20) ได้จำแนกปัญหาของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ออกเป็น 3 ด้าน คือ

1. ปัญหาที่มาจากตัวเด็กเอง ได้แก่ ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย สุขภาพ อาชีพและการคบเพื่อน

2. ปัญหาที่มาจากทางบ้านได้แก่ เรื่องอิสรภาพของวัยรุ่น ความลำเอียงของพ่อแม่ บ้านแตกและการเงิน

3. ปัญหาที่มาจากโรงเรียนได้แก่ ความประพฤติไม่ดี กระทำความผิดขนาดชั้นศาล ชอบทำผิดวินัยของโรงเรียน

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2508 : 8-34) ได้รายงานผลการวิจัย สาเหตุที่เด็กไม่ได้เข้าสอบในโรงเรียนประชาบาล จังหวัดกาญจนบุรี สรุปผลการวิจัยได้ว่า

1. สาเหตุที่เด็กไม่ได้เข้าสอบเพราะความเจ็บป่วยมีสถิติสูง เด็กมีสุขภาพไม่ดี และมีโรคภัยไข้เจ็บเป็นประจำ

2. นักเรียนไม่ได้เข้าสอบเนื่องมาจากความสมัครใจของตนเอง ไม่ใช่เพราะความจำเป็นอย่างอื่น คือ หลบหนีไปเล่นหรืออยู่ที่บ้าน ซึ่งเป็นการแสดงว่าเด็กไม่สนใจในการสอบ หรือมีปัญหาทางจิตใจที่ทำให้ไม่อยากสอบ

3. จากคำตอบของครูพบว่านักเรียนขาดสอบเพราะเหตุการณ์จำเป็นบางประการ เช่น ผู้ปกครองไม่ให้สอบ ใช้งานหรือย้ายไปอยู่ที่อื่น

4. เกิดจากความยากจนของผู้ปกครอง เช่น ขาดแคลนอาหารกลางวันทำให้สุขภาพไม่ดี ขาดแคลนเครื่องนุ่งห่ม และเครื่องเล่าเรียน

5. เด็กไม่อยากมาโรงเรียนเพราะครูส่วนมากขาดการใช้หลักจิตวิทยาในการสอน มักถูกครติเตียนอยู่เสมอ ถูกลงโทษ เรียนวิชาต่างๆไม่รู้เรื่อง และผู้ปกครองไม่สนใจต่อการเรียนของเด็ก

6. อุปสรรคอื่นๆ เช่น บ้านอยู่ไกลโรงเรียนเกิน 2 กิโลเมตรขึ้นไป การเดินทางไม่สะดวกมีอันตราย ทางเป็นโคลน น้ำท่วม

มัลลิกา จิตรสุข (2508 : 65-66) ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาประจำ ชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูอุดรธานี ปีการศึกษา 2508 จำนวน 262 คน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับจัดบริการแนะแนว ปรากฏว่านักศึกษาประสบปัญหาเรียงตามความสำคัญคือ การปรับตัว การเรียน กิจกรรมทางสังคม และการพักผ่อนหย่อนใจ ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเอง มีความกังวลใจ อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย การเงินไม่ค่อยพอใช้ ต้องทำงานพิเศษ มีความสงสัยในการคบเพื่อนต่างเพศว่าควรจะทำได้แค่ไหน เพียงใด ต้องการคำแนะนำจากแพทย์เรื่องสุขภาพ ร่างกาย ออกกำลังกายไม่พอและอ่อนเพลียเสมอ

สมศักดิ์ ประจะเนย์ (2506 . 61-62) ได้สำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2506 ณ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ประเภทเดินเรียน จำนวน 730 คน โดยมีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและแผนการอนาคต ตลอดจนความต้องการของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดบริการแนะแนวในวิทยาลัย การศึกษาสรุปได้ว่า นักศึกษาส่วนมากต้องการผู้แนะนำให้ความรู้ต่างๆก่อนออกทำงาน ฟังและติดตามการสอนของอาจารย์ไม่ทัน ห้องสมุดปิดเร็วเกินไป ไม่มีโอกาสค้นคว้ามากนัก ขาดสมาธิในการเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่มีภาวะเศรษฐกิจของครอบครัวไม่ดีนัก สุขภาพไม่ดี ไม่ค่อยได้ออกกำลังกายเพียงพอ เนื่องจากขาดสถานที่และอุปกรณ์การกีฬาทำให้ปวดศีรษะบ่อยๆ นักศึกษาส่วนมากขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าพูดและออกความเห็น

จรรยา สุวรรณสิทธิ์ (2513,: 36-38) ได้แบ่งปัญหาส่วนตัวของเด็กวัยรุ่น คือ ปัญหาเกี่ยวกับร่างกาย ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับน้ำหนัก ส่วนสูง ใบหน้า ส่วนอื่นๆ โรคต่างๆ ส่วนปัญหาที่เกิดจากบ้าน ได้แก่ พ่อแม่บังคับ พ่อแม่ไม่ยอมรับ สภาพครอบครัวไม่สงบสุข พี่น้องแข่งขันกัน ใช้งานเด็กมากเกินไป การโต้แย้งระหว่างพ่อแม่ของเด็ก และปัญหาที่เกิดจากโรงเรียนได้แก่ ขาดการยอมรับจากเพื่อนฝูง เปลี่ยนโรงเรียนบ่อยๆ ครูลำเอียง มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูต่อชั้น วินัยที่เคร่งครัดของโรงเรียนหรือการแข่งขัน

วดี เขียวอุไร (2509 : 14) ได้ทำการสำรวจปัญหาชีวิตและความสนใจของเด็กวัยรุ่นไทย โดยใช้ประชากรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาลในเขตจังหวัดพระนคร ธนบุรี จำนวน 400 คน เป็นชายและหญิงอย่างละ 200 คน ปรากฏว่า ปัญหาที่เด็กวัยรุ่นไทยทั้งชายและหญิงมีความเห็นว่าสำคัญที่สุด คือ ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียน รองลงมาเด็กวัยรุ่นชายให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการเงิน ส่วนเด็กวัยรุ่นหญิงให้ความสำคัญเกี่ยวกับสุขภาพร่างกาย ปัญหาเกี่ยวกับการทำตัวให้เข้ากับคนอื่น ความสัมพันธ์ทางบ้าน การวางตัว กริยามารยาท แต่เด็กวัยรุ่นชายมีปัญหาเกี่ยวกับด้านนี้น้อย

<u>เอกสารเกี่ยวกับปัญหาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน</u>

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้สนใจองค์ประกอบต่างๆที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยอมรับว่า การที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากันมิได้หมายความว่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากัน เพราะการที่บุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการเรียนได้ดีเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non - intellectual Factor) ดังที่ ฮาร์วิกเฮอส์ท (Harvighurst, 1963 : 506) ได้กล่าวถึงข้อสรุปของ เทอร์แมน (Terman) ว่า ความแตกต่างของความสำเร็จของแต่ละบุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา

ส่วนในด้านองค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญานั้น นักการศึกษา นักจิตวิทยาและนักแนะแนวพยายามที่จะศึกษาค้นคว้าวิจัยดูว่าจะมีอะไรที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือไม่

เท่าที่ปรากฏขณะนี้ ผลการวิจัยส่วนมากจะพบว่าองค์ประกอบที่นอกเหนือไปจากสติปัญญา มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจริง และมีเพียงส่วนน้อยที่การวิจัยพบว่าไม่มีผลต่อการเรียน

เวกแกนด์ (Waigand, 1957 . 518-522) มีความสนใจเรื่องการปรับตัวของนักเรียนและบทบาทของพ่อแม่ในครอบครัวที่เด็กอาศัยอยู่ สรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน มีความแตกต่างกันทางการปรับตัว และทัศนคติต่อวิชาเรียน

2. นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนนี้ มีปัญหาทางครอบครัวน้อยกว่านักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียน

3. นักเรียนที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนได้รับการสั่งสอน การปรับตนจากทางบ้านและมีทัศนคติที่ดีต่อทางบ้าน

คาลเดอร์สัน (Calderson, 1956 : 68-100) คณะกรรมการศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ ได้ทำการศึกษานักเรียนที่สอบตก จำนวน 347 คน หญิง 180 คน โดยใช้แบบสอบถามการศึกษารายบุคคล และระเบียนสะสม ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สุขภาพและสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการสอบตก

2. ในกระบวนการเรียนรู้ที่ไม่ก่อให้เกิดความสะดวกสบาย และไม่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ รวมทั้งสิ่งแวดล้อมทางบ้าน และฐานะทางเศรษฐกิจมีผลต่อการสอบตก

ยูเนสโก (Unesco, 1967 : 1-18) ได้จัดให้มีการสัมมนาเกี่ยวกับความสูญเปล่าทางการศึกษาขึ้นที่กรุงเทพฯ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากมีจำนวนนักเรียนสอบตกซ้ำชั้นมากในเอเชีย โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ในจำนวนนักเรียนประถมศึกษา 30 ล้านคน ของประเทศในเอเชีย จะมีนักเรียนน้อยกว่าร้อยละ 50 ที่สอบผ่านไปได้ ที่เหลือ จะสอบตกหรือไม่ก็ออกกลางคัน จากการสัมมนาและผลการวิจัยสาเหตุของแต่ละประเทศ รวมทั้งประเทศไทย สรุปส่วนที่คล้ายคลึงกันได้ว่า การสอบตกซ้ำชั้นและการออกกลางคันมีสาเหตุมาจากฐานะทางเศรษฐกิจ และสภาพทางการศึกษาของผู้ปกครองต่ำเป็นสาเหตุสำคัญ

มอร์โรและวินสัน (Morrow and Winson, 1960 : 500-506) ค้นพบว่าเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มักจะเป็นเด็กที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดายกย่องชมเชยยอมรับ มีความเข้าใจเด็ก เด็กรู้สึกว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว เด็กที่มาจากครอบครัว

ที่พ่อแม่ผู้เข็ญบังคับ เด็กที่ถูกลงโทษบ่อยๆ ปกป้องหรือคาดหวังเอากับเด็กมากเกินไป ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กมักต่ำ

เดลฟ์ (Delph, 1971 : 5028) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non - intellectual Trait) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (School Achievement) ของเด็กที่มาจากบ้านที่มีรายได้ต่ำ และได้ตั้งสมมติฐานว่า เด็กที่มาจากบ้านที่มีฐานะไม่ดี แต่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนจะมีการปรับตัว และมีความสนใจทางวิชาการแตกต่างกับเด็กที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนต่ำและผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทำคะแนนแบบทดสอบ C T P (The California test of Personality) ได้ต่ำ แสดงให้เห็นถึงการปรับตัวที่ไม่ดีของนักเรียนที่มาจากบ้านที่มีฐานะยากจน แม้จะเป็นเด็กได้รับความสำเร็จระดับใดก็ตาม

2. เด็กที่มาจากบ้านที่มีรายได้ต่ำที่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนจะมีการปรับตัวได้ดีกว่าพวกอื่นๆ

3. เด็กที่ปรับตัวดี เป็นเด็กที่ครูประมาณค่าว่าเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จทางการเรียน

บอร์โร (Borrow, 1964 : 14-26) วิจัยเกี่ยวกับสุขภาพของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งต่อความสำเร็จของบุคคล ผู้มีสุขภาพดีย่อมมีประสิทธิภาพดีกว่าผู้ที่อ่อนแอ ในด้านสุขภาพของผู้เรียนที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น มีผู้สนใจศึกษากันอยู่ในวงจำกัด จากการวิจัยพบว่า สุขภาพนั้นอาจจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้อยลงหรือดีขึ้นแล้วแต่บุคคล

ประยุทธ์ วัชระดิษฐ์ (2514 : 56) ได้ทำการศึกษาเด็กชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 199 คน พบว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบคาดหวังเอากับเด็ก มีผลสัมฤทธิ์สูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูโดยการให้ความรัก และลงโทษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังพบอีกว่า เด็กหญิงและเด็กชายที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเรียกร้องเอาจากเด็กจะมีระดับความมุ่งหวังในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมทรง สุวรรณเลิศ (2514 : 7-9) ได้ศึกษาเด็กที่มีปัญหาการเรียนของเด็กที่เรียนไม่ดี หรือเรียนต่ำกว่าความสามารถในการเรียนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยหรือในบางรายเป็นเด็กที่ฉลาดมากแต่เรียนไม่ได้ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้เนื่องจากมีปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งมีสาเหตุ

หลายอย่างเช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวไม่ดี พ่อแม่ไม่ลงรอยกันทำให้เด็กพลอยวิตกกังวล ขาดความสุข หรือบางทีพ่อแม่ไม่เข้าใจและไม่สนใจเด็กเลยทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนไม่มีประโยชน์ขาดกำลังใจ

วัฒนา พุ่มเล็ก (2513 : 27) ได้ทำการวิจัยนักเรียนในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จะมีปัญหาการเงิน ปัญหาครอบครัว แผนอนาคต การคบเพื่อนเพศเดียวกันและเพื่อนต่างเพศ มากกว่าพวกที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 , บิดามารดาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีแนวโน้มที่จะมีการศึกษา รายได้ต่ำกว่าบิดามารดาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

คมเพชร ฉัตรศุภกุล (2515 : 125) ได้ศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ การปรับตัวและการร่วมกิจกรรมในวิทยาลัยของนักศึกษาชั้น ป.กศ. ปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธ์ทางการเรียนสูง และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้น ป.กศ. ปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 510 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีปัญหาทั้งสามด้านมากกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และถ้าพิจารณาทั้งระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและตัวแปรอื่นๆพร้อมกันแล้ว ปรากฏผลว่า กลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหามากน้อยต่างกันในระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ อายุ จำนวนพี่น้อง รายได้ของบิดามารดา

จากการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีปัญหาในด้านการเรียน สังคมและส่วนตัวแตกต่างกัน

เอกสารเกี่ยวกับปัญหาและฐานะทางเศรษฐกิจ

สปริงเกอร์ (Springer, 1938 : 321- 328) ได้ค้นพบว่า ความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัว กล่าวคือ เด็กที่มาจากบ้านที่ยากจนมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ จะเป็นคนที่ปรับตัวไม่ดี และมีอารมณ์ไม่มั่นคงมีปริมาณมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมระดับปานกลาง

ซิ่ง เบิร์ท (Burt, อ้างจาก ศิริพร หลิมศิริวงศ์, 2511) ได้สรุปผลการสำรวจเด็กที่เป็นยุวอาชญากรว่า เด็กที่เป็นยุวอาชญากรส่วนใหญ่มาจากบ้านที่บิดามารดามีฐานะยากจน

แอบบอทท์ (Abbott, อ้างจากศิริพร หลิมศิริวงศ์, 2511) ได้แสดงให้เห็นว่าเด็กเกเรที่ถูกจับมายังศาล คุก คาวนตี้ คอร์ท (Cook County Court) ในมลรัฐอิลลินอยซ์ นั้นเป็นเด็กที่มาจากบ้านที่มีฐานะยากจนมีปริมาณถึง 75 %

เตือน สุภาพ (2508 : 24-27) ได้ศึกษาเด็กวัยรุ่นที่เป็นปัญหา 5 คน พบว่าเด็กเหล่านี้มีฐานะทางครอบครัวยากจน เด็กไม่มีเงินพอเพียง เพื่อใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน ค่าอาหาร ค่าเครื่องนุ่งห่ม

ราห์แมน (Rahman, 1965 : 405) พบว่าเด็กที่ต้องออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จนั้น เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ คือ ขาดแคลนทุนทรัพย์จะซื้อหนังสือและสิ่งจำเป็นอื่นๆ สถานภาพทางเศรษฐกิจและครอบครัวต่ำ ไม่มีเงินค่าเล่าเรียน ถ้าพิจารณาให้ดีแล้วจะพบว่า เรื่องเศรษฐกิจนั้นมีความสำคัญต่อเรื่องการเรียนของเด็ก การ์ดเนอร์ (Gardner, 1968 : 1104) ได้พบว่าสาเหตุการออกจากโรงเรียนก่อนสำเร็จคล้ายกับราห์แมน คือ มีเหตุผลในด้านเศรษฐกิจรวมอยู่ด้วย

รุจ วรังษี (2515 : 39) กล่าวว่าบิดามารดาและผู้ปกครองนับว่าเป็นผู้ที่ใกล้ชิดและคลุกคลีอยู่กับเด็กเป็นประจำเป็นระยะเวลาที่ยาวนานกว่าคนอื่นๆ เป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด ในด้านความประพฤติและการดำเนินชีวิต สาเหตุที่ทำให้เยาวชนประพฤติเป็นคนเกเรที่เกี่ยวกับครอบครัวและผู้ปกครองนั้นคือ การแตกแยกหรือหย่าร้างในครอบครัว พ่อแม่หรือผู้ปกครองทอดทิ้งไม่เอาใจใส่ ไม่กวดขันลงโทษเด็ก ขาดความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาในการอบรมเด็ก มีปัญหาทางเศรษฐกิจและครอบครัวไม่สนับสนุนให้เด็กเรียนหนังสือ

จากผลการวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศพอจะสรุปได้ว่า เด็กที่มีปัญหาในด้านต่างๆส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีฐานะยากจน เพราะเด็กยากจนย่อมขาดสิ่งต่างๆที่จะสนองความต้องการของตนจึงก่อให้เกิดปัญหาต่างๆมากมาย

เอกสารเกี่ยวกับปัญหาและอายุ

เฮอร์ลอคก์ (Hurlock, 1949 : 1 - 2) ได้กล่าวถึงสภาพและปัญหาของเด็กวัยรุ่นว่าเป็นระยะที่พัฒนาทั้งด้านวิถีทางดำเนินชีวิต ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เป็นช่วงเวลาของความเจริญงอกงามและการเปลี่ยนแปลงในแทบทุกด้านของเด็ก คือ ด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม และอารมณ์ของเด็ก เป็นช่วงเวลาที่รับสิ่งใหม่ ๆ ประสบการณ์ ความรับผิดชอบ ตลอดจนความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้ใหญ่ สิ่งที่เปลี่ยนแปลงอย่างกระทันหัน มักเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดปัญหาเสมอ ภายใต้สภาวการณ์ต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเด็ก ทำให้เด็กมีปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัว การเปลี่ยนแปลงจากวัยรุ่นไปสู่วัยผู้ใหญ่อย่างรวดเร็วในระยะแรก ๆ จึงดูเสมือนว่าปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นประดังในตัวเด็กอย่างกระทันหัน เด็กวัยรุ่นจึงไม่มีเวลาพอที่จะปรับตัวให้ทันกับปัญหาเหล่านั้นได้ ปัญหาที่เกิดกับวัยรุ่นแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ปัญหาส่วนตัว และปัญหาที่แสดงออกถึงลักษณะของวัยรุ่น ปัญหาส่วนตัวที่เกิดขึ้นไม่ได้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นใหม่กับตัวเด็ก แต่เป็นสิ่งที่เกิดกับเด็กตั้งแต่ระยะที่เขายังอยู่ในวัยเด็ก และเด็กไม่สามารถแก้ปัญหาจนเป็นที่พอใจของตนเอง ส่วนปัญหาที่แสดงลักษณะความเป็นวัยรุ่นนั้นหมายถึงปัญหาความสัมพันธ์ทางสังคม (Social relationship) ได้แก่ปัญหาเกี่ยวกับบิดามารดา ครู และปัญหาสังคมทั่ว ๆ ไป กับเพื่อน ปัญหาเหล่านี้เกิดขึ้นในสภาพและเวลาใด ๆ ก็ได้ที่เด็กเกิดความรู้สึกว่า ไม่สามารถจะหาวิธีการเพื่อสนองความต้องการที่พึงพอใจได้

สถานวิจัยเด็กในประเทศสหรัฐอเมริกา (Children's bureau) ได้รวบรวมอายุของเด็กที่กระทำผิดจากศาลโดยวิธีการสุ่มตัวอย่าง ปรากฏผลว่า เด็กชายที่กระทำผิดมากที่สุด คือ อายุ 15.5 ปี เด็กหญิงอายุ 15.4 ปี และกระทำผิดน้อยที่สุดคือ อายุ 10 ปี, 11 ปี ทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย จากการสำรวจระดับอายุของเด็ก และเยาวชนปี ค.ศ. 1949 จากศาล 413 แห่ง พบว่าอายุเฉลี่ยของเด็กที่กระทำผิดมากที่สุดคือ 15.6 ปี และจากผลการวิจัยของสุพัตรา สุภาพ (2507) พบว่า เด็กที่กระทำผิด คือ เด็กที่อยู่ในวัยรุ่นระหว่างอายุ 14 – 18 ปี

จากผลการวิจัยเหล่านี้พอจะสรุปได้ว่า เด็กวัยก่อนวัยรุ่น (10 – 12 ปี) มีปัญหา (กระทำผิด) น้อยกว่าเด็กวัยรุ่นตอนต้น (13 – 16 ปี)

<u>การกระทำผิดของเด็กในชนบทและในเมือง</u>

คมกริช วัฒนเสถียร (2506 : 63) ได้รวบรวมสถิติการกระทำผิดของเด็กชายและเด็กหญิงในประเทศไทย ตามลักษณะสถานที่ที่กระทำผิด จากจำนวน 483,000 คน พบว่าเปอร์เซนต์การกระทำผิดตามสถานที่มีดังนี้

	ชาย	หญิง
ศาลเมืองหลวง	60 %	66 %
ศาลชานเมืองหลวง	26 %	25 %
ศาลชนบท	14 %	9 %

จากสถิติดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เด็กที่อยู่ในเมืองหลวง หรือชานเมืองหลวงกระทำความผิดมากกว่าเด็กที่อาศัยอยู่ในชนบท ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เลนทส์ (Lents, อ้างจาก ศิริพร หลิมศิริวงศ์ 2511) ได้ศึกษาเด็กชายจำนวน 420 คน ซึ่งอยู่ในโรงเรียนชายวิสคอนซิน (Wisconsin School for Boys) ในจำนวนเด็กชายทั้งหมดนี้เป็นเด็กที่อยู่ในเมืองหลวง 299 คน และในชนบท 133 คน เด็กทั้งสองกลุ่มนี้มีความ - คล้ายคลึงกันในด้านอายุ ผลการเรียน ฐานะทางสังคม แต่มีความแตกต่างกันในด้านลักษณะการกระทำผิด ผลจากการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จำนวนเด็กที่กระทำผิดนั้น เด็กในชนบทกระทำผิดน้อยกว่าเด็กในเมืองหลวง

นิวเมเยอร์ (Newmeyer, 1961 : 47) ได้นำผลการวิจัยของ เบอร์นาร์ด แลนเดอร์ (Bernard Lander) มากล่าวไว้ว่า แลนเดอร์ ได้ศึกษาจากศาล 8460 แห่ง จำนวนเด็กที่กระทำผิด 7113 คน อัตราการกระทำผิดของเด็กจะลดลงเมื่อยู่ไกลจากตัวเมือง บริเวณที่ปรากฏอัตราการกระทำผิดสูงสุด คือ บริเวณอุตสาหกรรม และบริเวณธุรกิจการค้า

จากผลการวิจัยดังกล่าว พอสรุปได้ว่าเด็กที่อาศัยอยู่ในเมืองหลวงมีอัตราการกระทำผิด (มีปัญหา) มากกว่าเด็กในชนบท

<u>สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า</u>

จากผลการวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าที่ได้กล่าวมาแล้ว รวมทั้งการคาดคะเนจากประสพการณ์ และความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการของเด็กในวัยนี้ ได้นำมาประกอบการตั้งสมมติฐาน ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ในจังหวัดสิงห์บุรี มีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวแตกต่างกัน

2. นักเรียนที่มีผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสูง และนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัวแตกต่างกัน

3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัวแตกต่างกัน

4. นักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี) กับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี) มีปัญหาการเรียน สังคมและส่วนตัวแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการร่วมกันเป็นโครงการ คณะผู้วิจัยประกอบด้วย

1. นางกุศยา แสงเดช ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 -7 สังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง กับจังหวัดชัยภูมิ

2. นางประทุม แป้นสุวรรณ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 7 ในโรงเรียนที่อยู่ในเขตเทศบาลกับโรงเรียนนอกเขตเทศบาล ในจังหวัดสิงห์บุรี

3. นางสาวลัดดาวัลย์ หกสุวรรณ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 7 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กับโรงเรียนสาธิต

4. นายสมศักดิ์ ลีภาสุรพิสุทธิ์ ทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 7 ในจังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาสและสตูล

<u>กลุ่มตัวอย่าง</u>

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2517 ในโรงเรียนรัฐบาลของจังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 1032 คน เป็นนักเรียนในเขตเทศบาลจำนวน 510 คน และนักเรียนนอกเขตเทศบาลจำนวน 522 คน

เกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. เป็นโรงเรียนรัฐบาลที่ตั้งอยู่ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ทำการสอนตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 - 7 หรือ ชั้น ป. 5 - 7

2. เป็นโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายตั้งแต่ 200 คนขึ้นไป

3. เป็นโรงเรียนสหศึกษา และทางโรงเรียนไม่ได้แบ่งชั้นเรียนโดยถือเอาผลทางการเรียนของเด็กเป็นเกณฑ์ในการจัดชั้น คือ แต่ละห้องในระดับชั้นเดียวกันจะมีนักเรียนเก่ง

และนักเรียนอ่อนคละกัน

วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ตรวจดูคุณสมบัติของโรงเรียนจากทะเบียนโรงเรียนและเอกสารอื่นๆที่ส่วนการศึกษาจังหวัด กับที่ทำการศึกษานิเทศจังหวัดสิงห์บุรี

2. เลือกโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Samping) โดยการจับสลากจากรายชื่อโรงเรียนในทะเบียนโรงเรียนไว้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ได้โรงเรียนในเขตเทศบาล 3 โรง โรงเรียนนอกเขตเทศบาล 4 โรง

3. คัดเลือกนักเรียนจากโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง โดยถือเอาเกณฑ์จำนวนของนักเรียนจำนวนครึ่งหนึ่งของทุกๆห้องเรียน ชั้น ป. 5, ป. 6, และ ป. 7 เลือกนักเรียนจากบัญชีเรียกชื่อเอาเฉพาะนักเรียนที่มีเลขที่เป็นคี่ทุกคนมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง

จากวิธีการดังกล่าวข้างต้นได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 1032 คน ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตาราง 1 แสดงนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามโรงเรียนและระดับชั้น

โรงเรียน และ สถานที่ตั้ง	สังกัด สังกัด	อำเภอ	นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง			
			ป.5	ป.6	ป.7	รวม
ในเขตเทศบาล						
1. วัดพรหมสาคร	กรมสามัญฯ	เมือง	79	61	53	193
2. วัดสังฆราชาวาส	องค์การบริหาร	เมือง	74	56	42	172
3. วัดโพธิ์แก้ว	เทศบาล	เมือง	63	42	40	145
	รวม		216	159	135	510
นอกเขตเทศบาล						
1. พรหมวิทยาคาร	องค์การบริหาร	พรหมบุรี	48	42	35	125
2. วัดกลางท่าข้าม	องค์การบริหาร	กิ่งค่าย-- บางระจัน	81	53	40	174
3. วัดยาง	องค์การบริหาร	อินทร์บุรี	37	29	30	96
4. วัดแหลมคาง	องค์การบริหาร	บางระจัน	53	40	34	127
	รวม		219	164	139	522
	รวมทั้งสิ้น		435	323	274	1032

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่แบบสอบถามสภาพปัญหาของนักเรียน ซึ่งคณะผู้วิจัยได้ร่วมกันสร้างขึ้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การสร้างแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาผลการวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้อง และแบบสอบถามที่เคยมีผู้ทำไว้เกี่ยวกับเรื่องนี้

2. กำหนดขอบเขตของปัญหาที่จะศึกษา

3. เก็บรวบรวมปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5,6 และ 7 จากโรงเรียนวัดพระนอน อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 150 คน โดยให้นักเรียนเขียนปัญหาคับข้องใจ และความต้องการของนักเรียน

4. อาศัยความรู้ความเข้าใจ และรายการปัญหาจากข้อ 1-3 สร้างแบบสอบถามขึ้นในขอบเขตของข้อ 1-2

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นได้แล้วไปทดสอบกับนักเรียน ชั้น ป. 5, 6 และ 7 โรงเรียนวัดเก้าชั่ง อำเภอพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 120 คน แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ เพื่อคัดเลือกเอาเฉพาะข้อที่มีคุณภาพดี และมีค่าอำนาจจำแนกสูงมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ลักษณะแบบสอบถาม แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับรายละเอียดของนักเรียน โดยให้นักเรียนเติมข้อความลงในช่องว่าง ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 3 หัวข้อใหญ่ เกี่ยวกับปัญหาการเรียน ปัญหาสังคม และปัญหาส่วนตัว ในแต่ละหัวข้อก็แบ่งเป็นหัวข้อย่อยๆเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียน ในการตอบปัญหาตอนที่ 2 นี้ ได้กำหนดให้ผู้ตอบตอบเป็นน้ำหนักมากน้อยตามความรู้สึกของตนเอง โดยให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำถามดังตัวอย่าง

ข้อคำถาม	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่มีเลย
1. นักเรียนมีปัญหาในการเรียนวิชานี้เพียงใด						
1.1 ภาษาไทย						
1.2 คณิตศาสตร์						
ฯลฯ						

ความหมายของมาตราส่วน

มาตราส่วนประมาณค่าทั้ง 6 ช่องนั้น มีความหมายดังนี้

มากที่สุด หมายถึง มีปัญหาและต้องการให้ช่วยเหลือมากที่สุด

มาก หมายถึง มีปัญหาและต้องการให้ช่วยเหลือมาก

ปานกลาง หมายถึง มีปัญหาและต้องการให้ช่วยเหลือเป็นบางครั้งบางคราวหรือรู้สึกเฉยๆ

น้อย หมายถึง มีปัญหาและต้องการให้ช่วยเหลือบ้างเล็กน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง ไม่ค่อยมีปัญหา

ไม่มีเลย หมายถึง ไม่มีปัญหาเลย

เกณฑ์ในการให้คะแนน

มากที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

มาก ให้คะแนน 4 คะแนน

ปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน

น้อย ให้คะแนน 2 คะแนน

น้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

ไม่มีเลย ให้คะแนน 0 คะแนน

ผู้ที่ได้คะแนนสูงนับว่าเป็นผู้ที่มีปัญหาและต้องการความช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหานั้นๆมาก และผู้ที่ได้คะแนนต่ำนับว่าเป็นผู้มีปัญหาและต้องการให้ช่วยเหลือเกี่ยวกับปัญหานั้นน้อย

การหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้เขียน ทำการทดสอบกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 120 คน และเลือกเอาฉบับที่สมบูรณ์ไว้เพียง 100 ฉบับ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ดังนี้

การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยตรวจให้คะแนนแต่ละข้อตามเกณฑ์ให้คะแนนที่กำหนดไว้ รวมคะแนนทั้งหมดของแต่ละคน จัดเรียงลำดับคะแนนรวมจากสูงไปหาต่ำ แล้วคำนวนเอา 27 % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ จากนั้นจึงทำการวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความแปรปรวน (Variance) ของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูงและต่ำ ค่าที่ได้แสดงถึง ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า แบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 144 ข้อ เลือกเอาแบบสอบถามที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้อที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติไม่ถึง .01 ตัดทิ้งไป ได้แบบสอบถามที่นำไปเป็นแบบสอบถามในการวิจัย จำนวน 134 ข้อ

การรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้รวบรวมเมื่อต้นเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2517 โดยผู้วิจัยได้ไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้ว ได้คัดเลือกเอาเฉพาะฉบับที่มีคำตอบสมบูรณ์ได้จำนวน 1032 ฉบับ แยกประเภทตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอายุ เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำหรับทำการวิจัย

<u>การจัดกระทำกับข้อมูล</u> ผู้วิจัยได้จัดกระทำกับข้อมูลดังนี้

1. ตรวจให้คะแนนในแบบสอบถาม ตามเกณฑ์ที่ได้ตั้งไว้

2. หาความถี่ของคะแนนในแบบสอบถาม ที่แยกตามประเภทดังกล่าวแล้ว

3. นำคะแนนที่ได้ไปคำนวนหาค่าต่างๆทางสถิติ เช่น ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าความแปรปรวน (Variance) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. ทดสอบความแตกต่างตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ โดยใช้ t-test

<u>สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล</u>

1. หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามสภาพปัญหา ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S^2_H}{n_H} + \frac{S^2_L}{n_L}}}$$

(Edwards, 1968 : 104)

เมื่อ t แทนค่า ความแตกต่างของข้อทดสอบรายข้อ

$\bar{X}_H$ $\bar{X}_L$ แทนค่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - half) แบบข้อคี่-ข้อคู่

สูตร

$$r_{\frac{1}{2}\frac{I}{II}} = \frac{N\Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{\left\{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2\right\}\left\{N\Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2\right\}}}$$

(Garrett, 1969 : 143)

เมื่อ $r_{\frac{1}{2}\frac{I}{II}}$ แทนค่า ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบครึ่งฉบับ

ΣX , ΣY แทน ผลรวมของคะแนนข้อคี่ และข้อคู่ตามลำดับ

$\Sigma X^2, \Sigma Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนข้อคู่และข้อคี่ตามลำดับ

ΣXY แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนข้อคู่กับข้อคี่

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับแล้ว นำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้สูตร

สูตร $$r_{tt} = \frac{2r_{\frac{1}{2}\frac{I}{II}}}{1 + r_{\frac{1}{2}\frac{I}{II}}}$$

(Garrett, 1969 : 339)

เมื่อ $r_{\frac{1}{2}\frac{I}{II}}$ แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามครึ่งฉบับ

r_{tt} แทน ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนนรวมแต่ละตอนและคะแนนรวมทั้งหมด

สูตร $$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$ (Edwards, 1968 : 80)

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

สูตร $$S = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$ (Ferguson, 1966: 67)

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ΣX แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

5. หาค่าความแปรปรวน (Variance) ได้โดยการยกกำลังสองของความเบี่ยงเบนมาตรฐาน เมื่อใช้ S^2 แทนความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง

6. ใช้ t - test เพื่อทดสอบหาค่าความแตกต่างระหว่างตัวแปร

สูตร
$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{N_H} + \frac{S_L^2}{N_L}}}$$

(Edwards, 1968 : 104)

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - test

$\bar{X}_H$, $\bar{X}_L$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

N_H, N_L แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

S_H^2, S_L^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำตามลำดับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

<u>สัญญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล</u>

เพื่อความสะดวกในการรวบรวม วิเคราะห์ และแปรผลข้อมูล ผู้วิจัยจึงได้กำหนดใช้สัญญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

X	แทน	คะแนนดิบ
ΣX	แทน	ผลรวมของน้ำหนักคะแนน
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) หรือ มัชฌิมเลขคณิต (Aritlmetic Mean)
ΣX^2	แทน	ผลรวมของน้ำหนักคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน (Variance)
t	แทน	ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
ในเขต	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่เรียนอยู่ในโรงเรียนในเขตเทศบาล
นอกเขต	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่เรียนอยู่ในโรงเรียนนอกเขตเทศบาล
เศรษฐกิจสูง	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดามีรายได้สูง
เศรษฐกิจต่ำ	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีบิดามารดามีรายได้ต่ำ
ผลสัมฤทธิ์สูง	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง
ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
อายุ 10-12	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 10-12 ปี
อายุ 13-16	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 13-16 ปี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัว ของนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่อยู่โรงเรียนนอกเขตเทศบาล

ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ผู้เขียนได้ตั้งเกณฑ์ไว้ดังนี้

0 แทน ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีความเห็นว่าตนเองไม่มีปัญหานั้นเลย

1.00 แทน ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีความเห็นว่าตนเองมีปัญหานั้นน้อยที่สุด

2.00 แทน ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีความเห็นว่าตนเองมีปัญหานั้นน้อย

3.00 แทน ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีความเห็นว่าตนเองมีปัญหานั้นปานกลาง

4.00 แทน ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีความเห็นว่าตนเองมีปัญหานั้นมาก

5.00 แทน ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีความเห็นว่าตนเองมีปัญหานั้นมากที่สุด

ตาราง 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาทางการเรียน ของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในเขตเทศบาล กับนักเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาล

ข้อที่	ปัญหา	คะแนนเฉลี่ย($\bar{X}$) ของปัญหา		
		$\bar{X}$ ในเขต	$\bar{X}$ นอกเขต	$\bar{X}$ รวม
1.	ลืมบทเรียนที่เรียนมาแล้ว	2.272	2.232	2.277
2.	ไม่มีสมาธิในการเรียนและการทำงาน	2.324	1.761	2.063
3.	รู้สึกไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร	1.936	1.741	1.896
4.	ชอบคิดเรื่องอื่นในเวลาเรียน	1.512	1.975	1.764
5.	ไม่ชอบเรียนในบางวิชา	1.907	1.850	1.899
6.	ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำมาหากิน ใช้งานจนเรียนไม่ทันเพื่อน	1.012	2.371	1.712
7.	ไม่สนใจเรียนในบางวิชา	2.200	2.519	2.381

ข้อที่	ปัญหา	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		
		$\bar{X}$ ในเขต	$\bar{X}$ นอกเขต	$\bar{X}$ รวม
8.	ไม่สบายใจในบทเรียนในบางครั้ง	1.251	1.936	1.614
9.	ทำคะแนนได้น้อยในการสอบ	2.422	2.326	2.400
10.	รู้สึกตื่นเต้นและมีความกังวลใจมากในเวลาสอบ ทำให้ทำคะแนนไม่ดีเท่าที่ควร	2.243	2.153	2.717
11.	รู้สึกว่าเรียนช้าไม่ทันเพื่อน	1.825	1.526	1.746
12.	ไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียนให้เหมาะสม	1.620	2.283	1.977
13.	รู้สึกว่าสิ่งที่เรียนไปแล้วไม่เป็นประโยชน์	1.824	1.563	1.714
14.	มีความรำคาญเพื่อนๆที่เรียนอ่อนทำให้เสียเวลา	0.862	1.655	1.254
15.	รู้สึกว่าอ่านหนังสือไม่ค่อยคล่อง	1.563	2.450	2.003
16.	รู้สึกว่าคิดเลขได้ช้า	1.843	2.024	1.954
17.	เรียนวิทยาศาสตร์ไม่เข้าใจ	1.942	2.040	1.512
18.	มีความลำบากในการทำโน้ตย่อ หรือเรื่องย่อ	1.338	2.019	1.260
19.	ต้องการให้ครูใช้อุปกรณ์การสอน เพื่อช่วยให้การเรียนน่าสนใจขึ้น	1.751	2.478	2.135
20.	ไม่กล้าถามครูในสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ	1.534	2.134	1.861
21.	ทำการบ้านหรือสิ่งที่ครูมอบหมายไม่เสร็จทันเวลา	1.685	2.360	2.140
22.	มีความจำเป็นต้องมาโรงเรียนสายเป็นประจำ	1.542	2.437	2.000
23.	เสียเวลาในการเดินทางระหว่างบ้านและโรงเรียนมาก	1.652	2.368	2.041
24.	บริเวณโรงเรียนมีสิ่งรบกวนทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน	2.121	1.881	2.028
25.	ไม่มีใครที่บ้านจะปรึกษาได้เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	2.037	2.004	2.041
26.	รู้สึกไม่สบายใจเมื่อเรียนได้ไม่ดีเท่าเพื่อน	1.932	1.828	1.901
27.	แบบเรียนไม่เพียงพอแก่ความจำเป็น	1.370	2.362	1.896

ข้อที่	ปัญหา	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		
		$\bar{X}$ ในเขต	$\bar{X}$ นอกเขต	$\bar{X}$ รวม
28.	มีสมุดใช้เขียนไม่เพียงพอ	1.312	2.250	1.805
29.	จำนวนเครื่องเขียนไม่เพียงพอแก่ความจำเป็น	1.621	2.034	1.342
30.	รู้สึกลำบากใจเมื่อครูเรียกให้ตอบหรือแสดงความคิดเห็น	1.469	2.216	1.861
31.	รู้สึกประหม่าและอาย กลัว เมื่อต้องออกพูดหน้าชั้น	2.403	2.046	2.250
32,	การใช้ภาษาพูดและเขียนไม่ดีเท่าที่ควร	1.552	1.910	1.753
33.	รู้คำศัพท์ในทางภาษาน้อยเกินไป	1.243	1.713	1.530
34.	มีปัญหาเกี่ยวกับการสอบตก	1.520	1.762	1.641
35.	เวลาเครื่องเขียนแบบเรียนหมด หรือชาด ชำรุดไม่ได้ มีปัญหาเกี่ยวกับการซื้อใหม่	1.611	1.762	1.693
	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) รวม	1.7217	2.0689	1.9163

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนในเขตเทศบาลมีปัญหาทางการเรียนน้อยกว่านักเรียนนอกเขตเทศบาล เมื่อดูคะแนนเฉลี่ยรวม มีค่าเท่ากับ 1.9163 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อยที่สุด

ปัญหาทางการเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์สูงได้แก่ รู้สึกตื่นเต้นและมีความกังวลมากในเวลาสอบ ทำให้ทำคะแนนได้ไม่ดีเท่าที่ควร ($\bar{X}$ = 2.717) ทำคะแนนได้น้อยในการสอบ ($\bar{X}$ = 2.400) ไม่สนใจเรียนในบางวิชา ($\bar{X}$ = 2.381) และปัญหาทางการเรียนที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด ได้แก่ มีความรำคาญเพื่อนๆที่เรียนอ่อนทำให้เสียเวลา ($\bar{X}$ = 1.254) มีความลำบากในการทำโน้ตย่อ หรือเรื่องย่อ ($\bar{X}$ = 1.260) และจำนวนเครื่องเขียนไม่เพียงพอแก่ความจำเป็น ($\bar{X}$ = 1.342)

ตาราง 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ปัญหาทางสังคม ของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในเขตเทศบาล กับนักเรียนที่อยู่โรงเรียนนอกเขตเทศบาล

ข้อที่	ปัญหา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		
		$\bar{X}$ ในเขต	$\bar{X}$ นอกเขต	$\bar{X}$ รวม
	ปัญหาความสัมพันธ์กับครู			
1.	มีความสนิทสนมระหว่างตัวนักเรียนกับครู	1.815	1.281	1.570
2.	ต้องการครูเป็นที่ปรึกษาเมื่อมีความไม่สบายใจ	2.185	1.912	2.069
3.	ต้องการให้ครูยกย่อง และให้กำลังใจ	2.218	2.045	2.137
4.	ต้องการให้ครูมีอารมณ์ดี	1.703	1.412	1.573
5.	รู้สึกว่าครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน	1.110	0.998	1.080
6.	ครูบางคนให้การบ้านมากเกินไป	1.814	1.549	1.702
7.	ครูบางคนให้การบ้านโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของนักเรียน	1.444	1.028	1.260
8.	รู้สึกว่าครูให้งานที่ไม่น่าสนใจ	1.368	1.861	1.645
9.	รู้สึกว่าครูเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับความประพฤติมากเกินไป	1.611	1.645	1.649
10.	รู้สึกว่าครูเจี่ยวเซ็งเรื่องการเรียนมากเกินไป	1.407	0.984	1.204
11.	รู้สึกว่าครูไม่สนใจนักเรียนเท่าที่ควร	1.203	1.434	1.346
12.	ถูกครูติเตียนและทำโทษเสมอ	1.444	1.025	1.257
13.	รู้สึกว่าครูไม่สนใจนักเรียนเท่าที่ควร	1.538	1.356	1.470
14.	รู้สึกว่าครูบางคนโกรธโดยไม่มีเหตุผล	1.790	1.249	1.040
15.	รู้สึกว่าไม่ได้รับความยุติธรรมจากครู	1.555	0.940	1.268
16.	รู้สึกไม่ชอบครูบางคนในโรงเรียน	1.110	0.942	1.268

ข้อที่	ปัญหา	ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) ของปัญหา		
		$\bar{X}$ ในเขต	$\bar{X}$ นอกเขต	$\bar{X}$ รวม
17.	รู้สึกไม่พอใจวิธีการลงโทษของครูบางคน	1.278	0.866	1.104
18.	รู้สึกว่าครูไม่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็นเท่าที่ควร	1.588	1.337	1.502
19.	รู้สึกว่าครูไม่ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน	1.592	0.836	1.250
20.	รู้สึกว่าครูบางคนดุมากจนนักเรียนกลัว	1.425	1.412	1.439
21.	ต้องการให้ครูช่วยเหลือในด้านต่างๆมากกว่านี้	1.632	2.180	1.930
22.	ครูบางคนชอบเล่าเรื่องที่ไม่ดีของนักเรียนให้ผู้อื่นฟัง	1.695	1.561	1.149
23.	ครูบางคนลำเอียงในการให้คะแนน	1.684	1.680	1.703
24.	รู้สึกว่าครูปล่อยปละละเลยนักเรียนมากเกินไป	1.725	1.676	1.725
	ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน			
1.	ต้องการความรู้เกี่ยวกับการคบเพื่อน	1.667	1.181	1.450
2.	ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ	1.407	1.584	1.516
3.	ไม่ชอบฟังความคิดเห็นของเพื่อน	1.351	1.030	1.261
4.	รู้สึกว่าเพื่อนไม่มีความเข้าใจตนเอง	1.740	1.274	1.529
5.	ไม่มีเพื่อนที่ไว้ใจได้ในโรงเรียน	1.262	1.132	1.218
6.	รู้สึกว่าฐานะของตนไม่ทัดเทียมเพื่อน	1.407	0.932	1.190
7.	ไม่ชอบไปเที่ยวกับเพื่อนๆ	1.037	0.959	1.019
8.	รู้สึกว่าโกรธง่ายเมื่อเพื่อนหยอกล้อ	2.061	1.854	1.980
9.	เพื่อนๆชอบหยอกล้อให้อับอาย	2.050	2.120	2.147
10.	เพื่อนชอบข่มเหงรังแก	1.881	2.001	1.981
11.	ได้รับการดูหมิ่นจากเพื่อน	1.584	1.148	1.388
12.	รู้สึกอายเพื่อนเกี่ยวกับฐานะของพ่อแม่	1.540	1.725	1.662

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		
		$\bar{X}$ ในเขต	$\bar{X}$ นอกเขต	$\bar{X}$ รวม
13.	รู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนจำนวนมาก	2.052	2.136	2.116
14.	เพื่อนๆชอบทิเตียนอยู่เสมอ	1.632	1.521	1.608
15.	ต้องการให้เพื่อนสนใจตนมากกว่านี้	1.912	1.094	1.531
16.	เพื่อนๆมักจะหาเรื่องทะเลาะกับตนบ่อยๆ	1.481	2.262	1.894
17.	รู้สึกว้าเหว่แม้จะอยู่ในกลุ่มเพื่อนๆ	1.332	0.931	1.173
18.	เพื่อนๆชอบนินทาอยู่เสมอ	1.333	1.278	1.326
19.	ชอบนั่งคิดเหม่อลอยคนเดียว	0.951	1.037	1.015
20.	ไม่กล้าโต้แย้งเมื่อมีความเห็นไม่ตรงกับเพื่อน	2.073	1.216	1.667
21.	รู้สึกอายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม	1.807	1.030	1.440
22.	ต้องการมีเพื่อนต่างเพศ	1.421	1.203	1.347
23.	เพื่อนๆมักจะล้อเลียนถึงปมด้อยของตนอยู่เสมอ	1.481	1.047	1.296
24.	ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม	1.148	1.112	1.155
	<u>ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน</u>			
1.	มีปัญหาเกี่ยวกับความเจ็บไข้ได้ป่วยของบุคคลในครอบครัว	1.116	1.418	1.290
2.	ไม่ต้องการให้บุคคลในบ้านรู้ปัญหาของตน	1.351	0.867	1.180
3.	มีปัญหาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว	1.203	1.342	1.303
4.	รู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองเข้มงวดมากเกินไป	1.721	1.533	1.652
5.	รู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลยเกินไป	1.481	1.357	1.424
6.	รู้สึกว่าพ่อแม่ หรือผู้ปกครองไม่มีความแน่นอนในการอบรมสั่งสอน	1.351	1.037	1.215
7.	ต้องรับผิดชอบงานในบ้านมากเกินไป	1.412	1.721	1.641

ข้อที่	ปัญหา	ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) ของปัญหา		
		$\bar{X}$ ในเขต	$\bar{X}$ นอกเขต	$\bar{X}$ รวม
8.	รู้สึกว่าชีวิตภายในบ้านไม่มีความสุข	2.031	1.710	1.891
9.	พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้ความยุติธรรม	1.347	0.981	1.206
10.	ต้องการความรักหรือความเห็นใจจากบุคคลในบ้าน	1.851	1.021	1.454
11.	สมาชิกภายในบ้านมีเรื่องขัดแย้งหรือทะเลาะวิวาทกัน	1.616	1.206	1.432
12.	มักจะมีความเห็นไม่ตรงกันกับบุคคลในบ้านเสมอๆ	1.724	1.322	1.568
13.	พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของตน	1.610	1.063	1.361
14.	พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้โอกาสไปเที่ยวกับเพื่อนตามลำพัง	2.000	1.747	1.894
15.	รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสำคัญภายในบ้าน	1.351	1.238	1.316
16.	ไม่มีอิสระในการตัดสินใจ	2.110	1.601	1.880
17.	รู้สึกไม่สบายใจเมื่อพี่น้องได้รับการยกย่องชมเชย	1.165	1.024	1.115
18.	ไม่สบายใจเมื่อบุคคลภายในบ้านคาดหวังตนสูงกว่าความเป็นจริง	1.222	1.378	1.321
19.	ไม่พอใจที่ผู้ปกครองหรือพ่อแม่คาดหวังในตนต่ำกว่าความเป็นจริง	1.703	1.267	1.506
20.	เวลาไม่สบายใจไม่กล้าปรึกษากับบุคคลภายในครอบครัว	1.499	1.368	1.455
21.	รู้สึกไม่พอใจในการแสดงออกของพี่น้องบางคน	1.249	1.265	1.231
22.	รู้สึกว่าพ่อแม่รักลูกไม่เท่ากัน	1.337	1.391	1.405
	ค่าเฉลี่ยรวม	1.5418	1.3647	1.5742

จากตารางที่ 3 จะพบว่านักเรียนในเขตเทศบาลมีปัญหาทางสังคมมากกว่านักเรียนนอกเขตเทศบาล เมื่อดูคะแนนเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 1.5742 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์มีปัญหา

น้อยที่สุด

ปัญหาความสัมพันธ์กับครู มีค่าเฉลี่ยสูงได้แก่ ต้องการให้ครูยกย่องและให้กำลังใจ ($\bar{X}$ = 2.137) ต้องการครูเป็นที่ปรึกษาเมื่อมีความไม่สบายใจ ($\bar{X}$ = 2.069) ครูบางคนให้การบ้านมากเกินไป ($\bar{X}$ = 1.702) และปัญหาความสัมพันธ์กับครู มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ รู้สึกว่าครูบางคนโกรธโดยไม่มีเหตุผล ($\bar{X}$ = 1.040) รู้สึกไม่ชอบครูบางคนในโรงเรียน ($\bar{X}$ = 1.056) และรู้สึกว่าครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน ($\bar{X}$ = 1.080)

ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่ เพื่อนๆชอบหยอกล้อให้อับอาย ($\bar{X}$ = 2.147) รู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนจำนวนมาก ($\bar{X}$ = 2.116) เพื่อนชอบข่มเหงรังแก ($\bar{X}$ = 1.981) และ ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ชอบนั่งคิดเหม่อลอยคนเดียว ($\bar{X}$ = 1.015) ไม่ชอบไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ($\bar{X}$ = 1.019) และชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม ($\bar{X}$ = 1.155) ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลภายในบ้าน มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้โอกาสไปเที่ยวกับเพื่อนตามลำพัง ($\bar{X}$ = 1.894) รู้สึกว่าชีวิตภายในบ้านไม่มีความสุข ($\bar{X}$ =1.891) ไม่มีอิสระในการตัดสินใจ ($\bar{X}$ = 1.880) และปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลภายในบ้าน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ รู้สึกไม่สบายใจเมื่อพี่น้องได้รับการยกย่องชมเชย ($\bar{X}$ = 1.115) ไม่ต้องการให้บุคคลในบ้านรู้ปัญหาของตน ($\bar{X}$ = 1.180) และรู้สึกว่าพ่อแม่ผู้ปกครองมีความไม่แน่นอนในการอบรมสั่งสอน ($\bar{X}$ = 1.215)

ตาราง 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยปัญหาส่วนตัวของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่อยู่โรงเรียนนอกเขตเทศบาล

ข้อที่	ปัญหา	คะแนนเฉลี่ย($\bar{X}$) ของปัญหา		
		$\bar{X}$ ในเขต	$\bar{X}$ นอกเขต	$\bar{X}$ รวม
	ปัญหาการเงิน			
1.	ค่าใช้จ่ายประจำวันไม่เพียงพอ	1.203	2.983	2.093
2.	ต้องการทำงานเพื่อเงินพิเศษมาใช้จ่ายในการศึกษา	1.010	1.814	1.435
3.	มีปัญหาเกี่ยวกับเงินที่ชำระค่าเล่าเรียน	1.101	2.076	1.609
4.	มีเงินใช้ไม่ทัดเทียมกับเพื่อนๆ	1.092	2.180	1.659
5.	รู้สึกว่าเงินเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต	1.462	1.429	1.477
6.	ความยากจนทำให้ไม่อยากมาโรงเรียน	0.833	2.603	1.639
7.	มีปัญหาเรื่องการรับประทานอาหารเช้า	1.482	1.765	1.644
8.	มีความขาดแคลนในเรื่องการรับประทานอาหารกลางวัน	0.920	2.877	1.918
9.	อาหารมื้อเย็นมีความเพียงพอที่จะรับประทาน	1.333	1.417	1.401
10.	ไม่มีเงินเพียงพอที่จะซื้ออุปกรณ์การเรียนที่จำเป็น	1.514	1.411	1.493
11.	มีความพอเพียงเกี่ยวกับจำนวนกระโปรงหรือกางเกง	1.350	1.934	1.663
12.	เสื้อผ้าที่สวมใส่ไปโรงเรียนพอแก่ความจำเป็น	1.248	1.534	1.341
13.	ต้องใช้เสื้อผ้าไปโรงเรียนสวมอยู่กับบ้าน	1.025	1.642	1.358
14.	มีปัญหาเกี่ยวกับความต้องการเสื้อผ้าใหม่ๆ	1.633	0.810	1.246
15.	พ่อแม่ต้องกู้ยืมเงินผู้อื่นมาให้ตนใช้จ่ายในการเรียน	0.988	1.511	1.992
16.	ไม่มีเงินเพียงพอที่จะไปทัศนศึกษากับทางโรงเรียน	1.566	1.668	1.429
17.	ขาดแคลนเงินทุนในการศึกษาเล่าเรียน	1.560	1.900	1.892
18.	ต้องการให้ทางโรงเรียนจัดอาหารกลางวันขายในราคาราคาถูก	1.599	1.345	1.493

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหา	ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) ของปัญหา		
		$\bar{X}$ ในเขต	$\bar{X}$ นอกเขต	$\bar{X}$ รวม
19.	ไม่มีเงินไปพักผ่อนเพื่อความเพลิดเพลิน	1.610	1.504	1.334
20.	ต้องการไปประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัว	1.012	1.221	1.133
21.	ไม่รู้จักการใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมแก่ความจำเป็น	1.640	0.792	1.243
	ปัญหาสุขภาพ			
1.	รู้สึกว่าเหนื่อยง่าย และอ่อนเพลียอยู่เสมอ	1.240	1.522	1.351
2.	การพักผ่อนไม่เพียงพอ	1.629	1.940	1.235
3.	รับประทานอาหารไม่ได้สัดส่วน	0.779	1.433	1.210
4.	รู้สึกว่าอ้วนหรือผอมจนเกินไป	0.851	1.423	1.159
5.	ไม่ได้ออกกำลังกายเพียงพอ	1.791	0.932	1.383
6.	รู้สึกว่าสายตามองเห็นสิ่งต่างๆไม่ชัดเจน	0.859	1.635	1.264
7.	รู้สึกว่าได้ยินเสียงไม่ค่อยชัด	1.647	1.864	1.786
8.	เป็นหวัดอยู่เสมอ	1.444	2.221	1.357
9.	ปวดศีรษะเป็นประจำ	0.588	1.635	1.136
10.	หูเป็นน้ำหนวก	0.724	2.311	1.238
11.	เป็นโรคผิวหนัง (กลาก เลื้อน เกลื้อน)	0.499	2.762	1.651
12.	มีความกังวลใจเกี่ยวกับ สิว ฝ้า บนใบหน้า	1.984	1.884	1.955
13.	มีความกลัวอยู่เสมอ	1.836	1.942	1.412
14.	รู้สึกรำคาญตัวเองอยู่บ่อยๆ	1.796	1.944	1.391
15.	ปวดท้องเป็นประจำ	1.697	2.542	2.140
16.	เป็นโรคเกี่ยวกับฟัน	1.536	1.984	1.784
17.	การเจ็บป่วยทำให้ต้องหยุดเรียน	1.621	1.746	1.704

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ปัญหา	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของปัญหา		
		$\bar{X}$ ในเขต	$\bar{X}$ นอกเขต	$\bar{X}$ รวม
18.	ต้องช่วยผู้ปกครองทำงานจนร่างกายอ่อนเพลีย	1.406	2.190	1.819
	ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย			
1.	ที่ตั้งของบ้านอยู่อย่างแออัด	2.240	0.986	1.631
2.	ที่ตั้งของบ้านอยู่ในแหล่งโจรผู้ร้ายชุกชุม	1.870	2.640	2.276
3.	เพื่อนบ้านทะเลาะกันก่อให้เกิดความรำคาญ	1.611	1.122	1.387
4.	บ้านของนักเรียนน้ำท่วมเสมอทำให้มาโรงเรียนไม่สะดวก	0.407	2.642	1.550
5.	บ้านอยู่ห่างไกลคมนาคมไปมาไม่สะดวก	0.592	2.594	1.614
6.	รู้สึกว่าที่อยู่อาศัยคับแคบ	1.740	1.522	1.652
7.	ขาดที่พักเป็นสัดส่วน	1.546	1.641	1.614
8.	ไม่พอใจในการจัดบ้าน	1.662	1.433	1.570
9.	ไม่อยากให้เพื่อนมาบ้าน เพราะอายสภาพของบ้าน	1.610	1.522	1.587
10.	รู้สึกว่าเครื่องใช้ภายในบ้านไม่ทัดเทียมเพื่อน	1.221	2.840	2.051
11.	รู้สึกว่าไม่สบายใจที่บ้านไม่มีไฟฟ้าใช้	1.592	2.532	2.083
12.	ต้องการซ่อมแซมบ้านให้ดียิ่งขึ้น	1.703	1.656	1.678
13.	รู้สึกว่าต้องการบ้านสุขสบายกว่าที่เป็นอยู่	1.099	1.760	1.450
14.	รู้สึกรำคาญสัตว์เลี้ยงที่ใกล้ๆบ้านหรือใกล้บ้านของนักเรียน	0.223	1.930	1.098
	ค่าเฉลี่ยรวม	1.2751	1.7480	1.5453

จากตารางที่ 4 จะพบว่านักเรียนนอกเขตเทศบาลมีปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนในเขตเทศบาล เมื่อดูคะแนนเฉลี่ยรวมมีค่าเท่ากับ 1.5435 ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์มีปัญหาน้อยที่สุด

ปัญหาการเงินมีค่าเฉลี่ยสูงได้แก่ ค่าใช้จ่ายประจำวันไม่เพียงพอ ($\bar{X}$ =2.093) พ่อแม่ต้องกู้ยืมเงินผู้อื่นมาให้ค่าเล่าเรียน ($\bar{X}$ = 1.992) ขาดแคลนในเรื่องอาหารกลางวัน ($\bar{X}$ = 1.918) ขาดแคลนเงินทุนในการศึกษาเล่าเรียน ($\bar{X}$ = 1.892) และปัญหาการเงินมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ต้องการไปประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัว ($\bar{X}$ = 1.133) ไม่รู้จักใช้จ่ายเงิน ให้เหมาะสมแก่ความจำเป็น ($\bar{X}$ = 1.243) และมีปัญหาเกี่ยวกับความต้องการเสื้อผ้าใหม่ๆ ($\bar{X}$ = 1.246)

ปัญหาสุขภาพ มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่ ปวดท้องเป็นประจำ ($\bar{X}$ = 2.140) มีความกังวลใจเกี่ยวกับ สิว ฝ้า บนใบหน้า ($\bar{X}$ =1.955) ต้องช่วยพ่อแม่ทำงานหนักจนร่างกายอ่อนเพลีย ($\bar{X}$ = 1.819) และปัญหาสุขภาพมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ ปวดศีรษะเป็นประจำ ($\bar{X}$ = 1.136) รู้สึกว่าอ้วนหรือเอมจนเกินไป ($\bar{X}$ = 1.159) และรับประทานอาหารไม่ได้สัดส่วน ($\bar{X}$ = 1.210)

ปัญหาที่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย มีค่าเฉลี่ยสูง ได้แก่ ที่ตั้งของบ้านอยู่ในแหล่งผู้ร้ายชุกชุม ($\bar{X}$ = 2.276) รู้สึกว่าไม่สบายใจที่บ้านไม่มีไฟฟ้าใช้ ($\bar{X}$ = 2.083) รู้สึกว่าเครื่องใช้ภายในบ้านไม่ทัดเทียมเพื่อน ($\bar{X}$ = 2.051) และปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดได้แก่ รู้สึกรำคาญสัตว์เลี้ยงที่ใกล้ๆบ้าน หรือใกล้ๆบ้านของนักเรียน ($\bar{X}$= 1.098) เพื่อนบ้านทะเลาะกันก่อให้เกิดความรำคาญ ($\bar{X}$ = 1.387) และต้องการบ้านที่สุขสบายกว่าที่เป็นอยู่ ($\bar{X}$ = 1.450)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัว ซึ่งจำแนกตามสถานที่ตั้งของโรงเรียน ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และอายุของเด็ก

ตาราง 5 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียนในโรงเรียนในเขตเทศบาล กับนักเรียนในโรงเรียนนอกเขตเทศบาล

ประเภทของปัญหา	N	ΣX	$\bar{X}$	S	t
<u>ปัญหาการเรียน</u>					
โรงเรียนในเขตเทศบาล	509	30673	1.7217	0.7440	9.9270**
โรงเรียนนอกเขตเทศบาล	491	35628	2.0689	0.8192	
<u>ปัญหาสังคม</u>					
โรงเรียนในเขตเทศบาล	509	54934	1.5418	0.6754	5.4114**
โรงเรียนนอกเขตเทศบาล	491	46905	1.3647	0.7429	
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>					
โรงเรียนในเขตเทศบาล	509	35048	1.2751	0.7716	12.4664**
โรงเรียนนอกเขตเทศบาล	491	46347	1.7483	0.9176	
<u>เฉลี่ยรวมปัญหาทั้ง 3 ด้าน</u>					
โรงเรียนในเขตเทศบาล	509	40218	1.5126	1.1138	26.6048**
โรงเรียนนอกเขตเทศบาล	491	42965	1.7660	1.7660	

** มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

รูปที่ 1 กราฟแสดงการเปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียนที่อยู่โรงเรียนในเขตเทศบาล และนักเรียนที่อยู่โรงเรียนนอกเขตเทศบาล

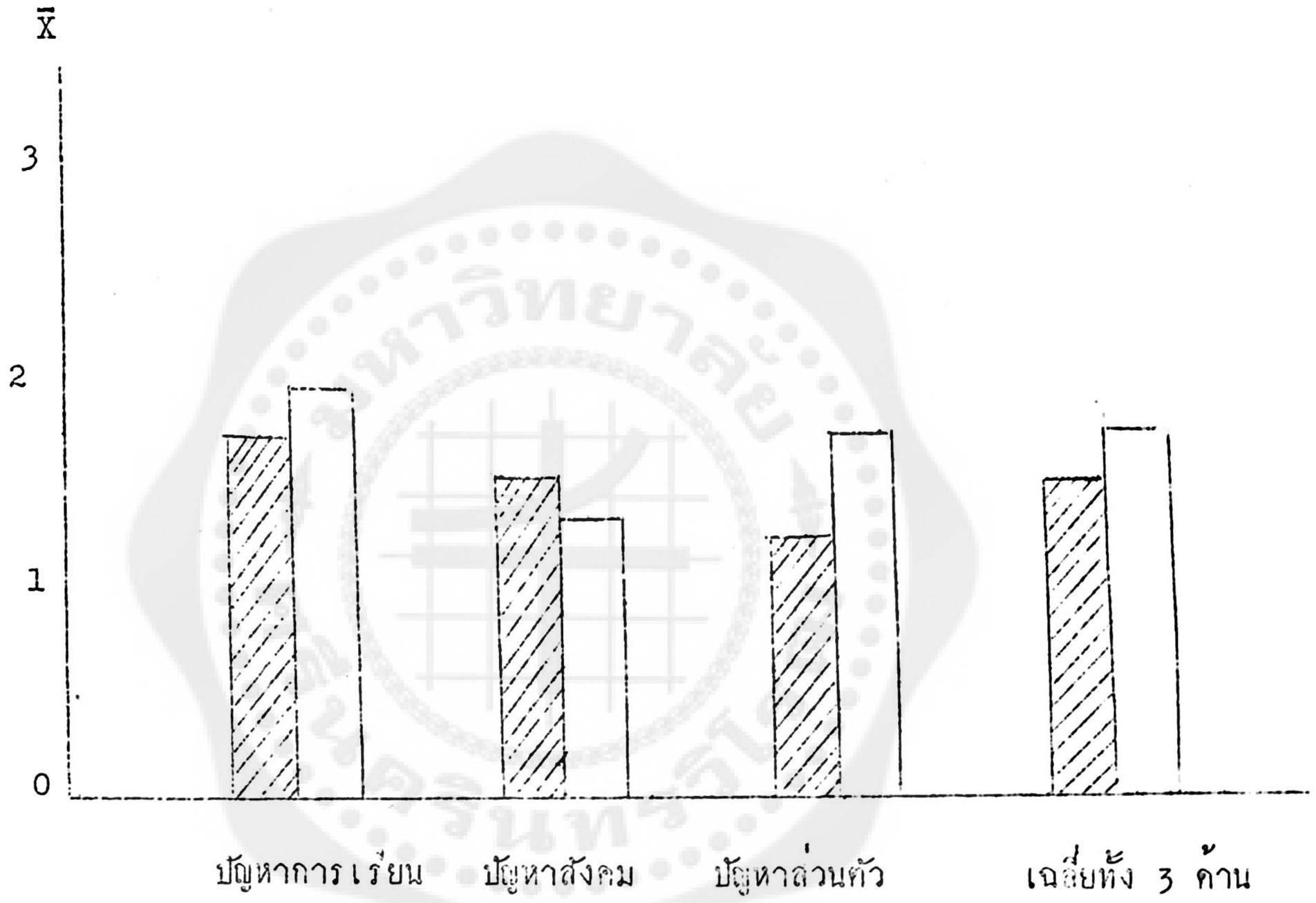

แทนค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาของนักเรียนในเขตเทศบาล

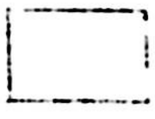

แทนค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาของนักเรียนนอกเขตเทศบาล

จากตารางที่ 5 และรูปที่ 1 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนนอกเขตเทศบาล มีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้าน พบว่า

1. นักเรียนที่อยู่โรงเรียนนอกเขตเทศบาลกับนักเรียนในเขตเทศบาลมีปัญหาการเรียนมากที่สุดเช่นเดียวกัน

2. นักเรียนนอกเขตเทศบาลมีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวมากกว่านักเรียนในเขตเทศบาล

3. นักเรียนที่อยู่โรงเรียนในเขตเทศบาลมีปัญหาทางสังคม มากกว่านักเรียนที่อยู่โรงเรียนนอกเขตเทศบาล

เมื่อรวมคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้าน พบว่า นักเรียนในโรงเรียนนอกเขตเทศบาลมีปัญหารวมทั้งสามด้านมากกว่านักเรียนในเขตเทศบาล

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง กับนักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

ประเภทของปัญหา	N	ΣX	$\bar{X}$	S	t
<u>ปัญหาทางการเรียน</u>					
ผู้ปกครองมีเศรษฐกิจสูง	134	8281	1.7656	0.7312	** 4.2360
ผู้ปกครองมีเศรษฐกิจต่ำ	243	16905	1.9876	0.7074	
<u>ปัญหาสังคม</u>					
ผู้ปกครองมีเศรษฐกิจสูง	134	14160	1.5104	0.7177	** 5.0761
ผู้ปกครองมีเศรษฐกิจต่ำ	243	30498	1.7929	0.8077	
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>					
ผู้ปกครองมีเศรษฐกิจสูง	134	9580	1.3489	0.7313	** 5.4546
ผู้ปกครองมีเศรษฐกิจต่ำ	243	21573	1.6750	0.9016	
<u>เฉลี่ยรวมปัญหาทั้ง 3 ด้าน</u>					
ผู้ปกครองมีเศรษฐกิจสูง	134	14026	1.8615	0.8124	** 7.7232
ผู้ปกครองมีเศรษฐกิจต่ำ	243	22985	1.5607	0.3238	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รูปที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ กับนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

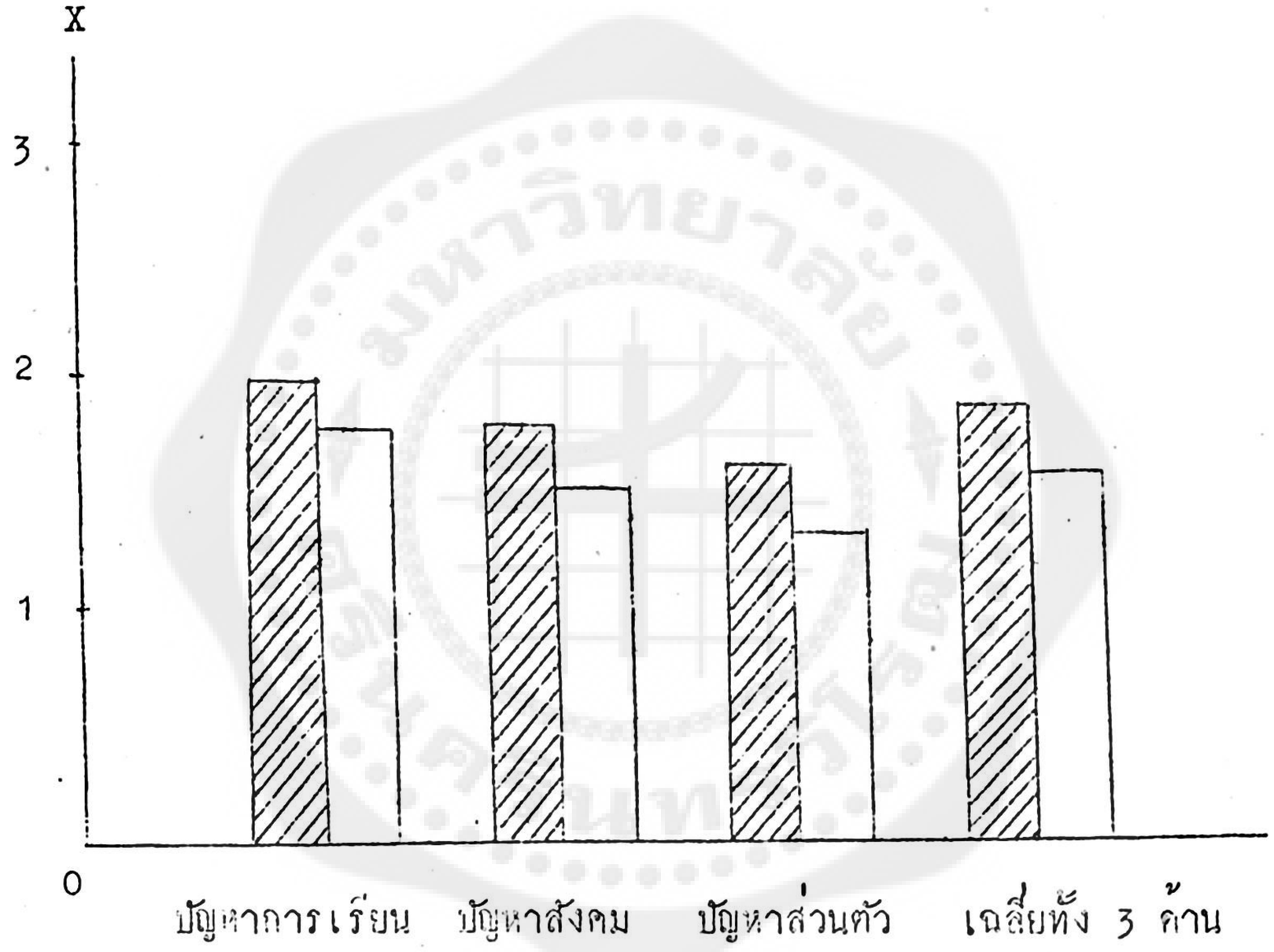

แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาของนักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

จากตารางที่ 6 และรูปที่ 2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ กับนักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีปัญหาด้านการเรียน สังคม และส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของปัญหาทั้งสามด้าน พบว่า

1. นักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ กับนักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูงมีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด และมีปัญหาส่วนตัวน้อยที่สุดเช่นเดียวกัน

2. นักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีปัญหาทางการเรียนและส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

เมื่อรวมคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้าน พบว่า นักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำมีปัญหารวมทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ประเภทของปัญหา	N	ΣX	$\bar{X}$	S	t
<u>ปัญหาการเรียน</u>					
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง	278	16243	1.6693	0.6662	** 11.4537
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ	278	20873	2.1456	0.7181	
<u>ปัญหาสังคม</u>					
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง	278	29181	1.4995	0.7246	** 8.0601
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ	278	36094	1.8547	0.7449	
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>					
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง	278	19578	1.3288	0.7701	** 8.4892
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ	278	25890	1.7571	0.8987	
<u>เฉลี่ยรวมปัญหาทั้ง 3 ด้าน</u>					
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูง	278	21667	1.5202	0.7386	** 15.4343
นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ	278	27628	1.9520	1.2782	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รูปที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัวของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

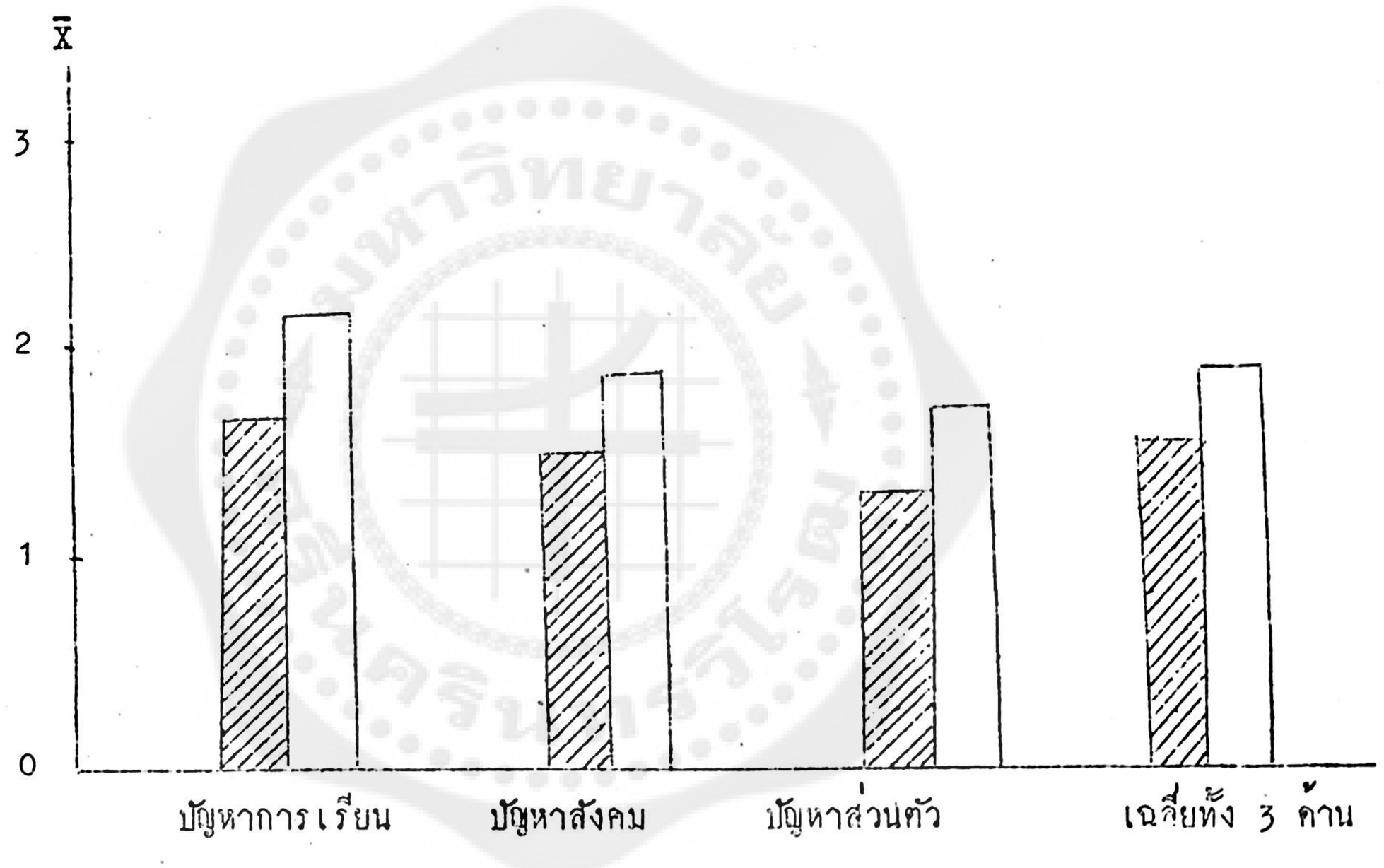

แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากตารางที่ 7 และรูปที่ 3 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 ด้าน พบว่า

1. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สูงมีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด และมีปัญหาทางส่วนตัวน้อยที่สุด เช่นเดียวกัน

2. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัว มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

เมื่อรวมคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้านแล้ว พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหารวมทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย (Mean) และการวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัว ของนักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี) กับนักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี)

ประเภทของปัญหา	N	ΣX	$\bar{X}$	S	t
<u>ปัญหาการเรียน</u>					
นักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น	560	36100	1.8418	0.8071	4.5000**
นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น	451	31466	1.9934	0.7036	
<u>ปัญหาสังคม</u>					
นักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น	560	63027	1.6078	0.7764	5.0659**
นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น	451	55852	1.7691	0.7159	
<u>ปัญหาส่วนตัว</u>					
นักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น	560	43802	1.4758	0.8564	3.9620**
นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น	451	38850	1.6253	0.8403	
<u>เฉลี่ยรวมปัญหาทั้ง 3 ด้าน</u>					
นักเรียนที่อยู่ในวัยก่อนวัยรุ่น	560	47043	1.6668	0.8312	7.2094**
นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น	451	42056	1.8299	0.7406	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รูปที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัว ของนักเรียนที่มีอายุ 10 - 12 ปี กับนักเรียนที่มีอายุ 13 - 16 ปี

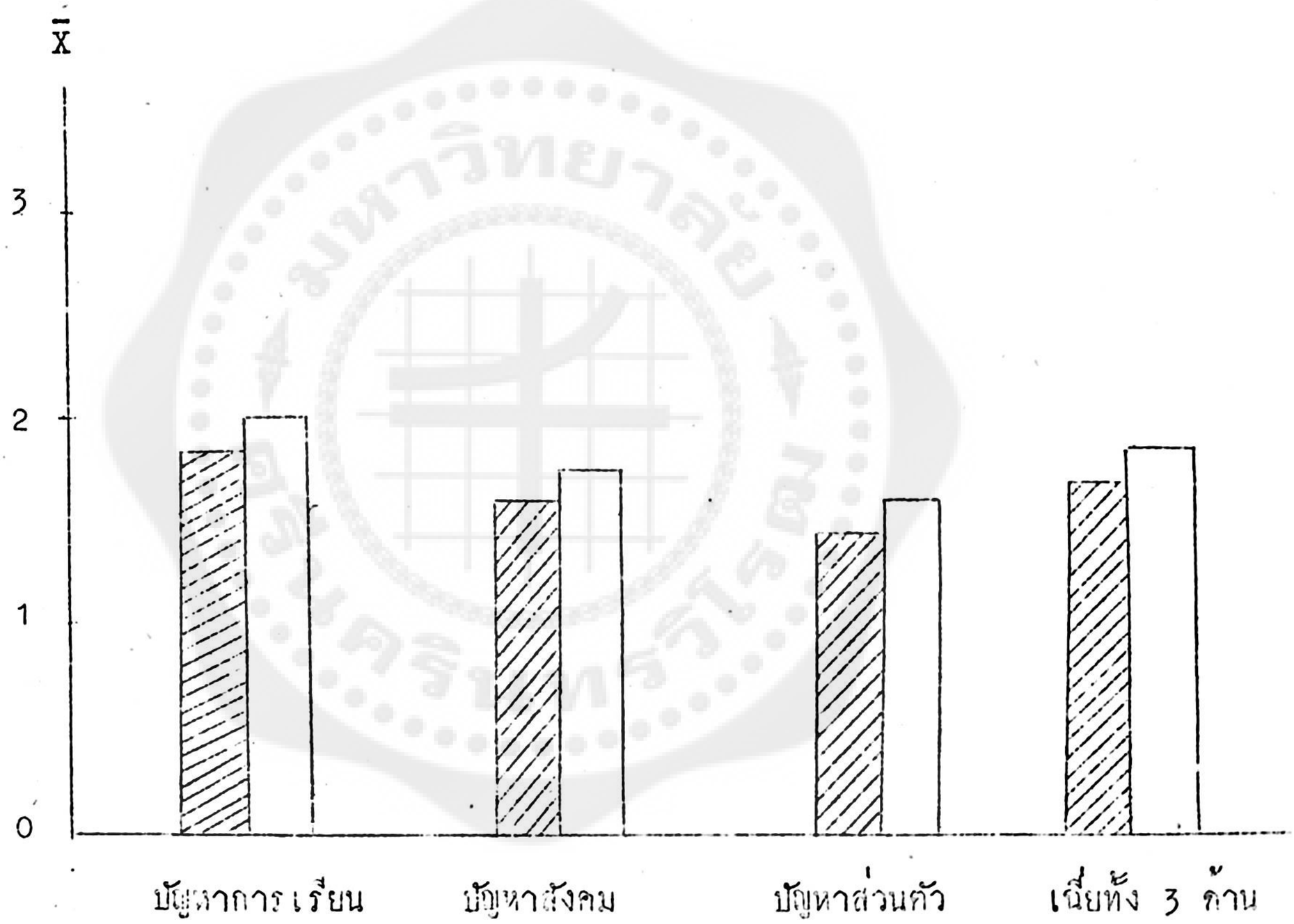

แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาของนักเรียนที่มีอายุ 10 - 12 ปี

แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนปัญหาของนักเรียนที่มีอายุ 13 - 16 ปี

จากตารางที่ 8 และรูปที่ 4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มีอายุก่อนวัยรุ่น (10-12 ปี) กับนักเรียนที่มีอายุ อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี) มีปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้าน พบว่า

1. นักเรียนที่อยู่ในระยะก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี) กับนักเรียนในวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี) มีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด และมีปัญหาส่วนตัวน้อยที่สุด เช่นเดียวกัน

2. นักเรียนที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี) มีปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัว มากกว่านักเรียนที่อยู่ในระยะก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี)

เมื่อรวมคะแนนเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้าน พบว่า นักเรียนที่อยู่ในวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี) มีปัญหารวมทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่อยู่ในระยะก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี)

มารดาของนักเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และระดับอายุของนักเรียน โดยใช้ t- test

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. จากการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อของแบบสอบถามปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว

1.1 ปัญหาด้านการเรียน

นักเรียนในเขตเทศบาลประสบปัญหาการเรียนในเกณฑ์น้อยที่สุด (จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้หน้า 29) ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ ทำคะแนนได้น้อยในการสอบ รู้สึกประหม่าอาย กลัวเพื่อนเมื่อต้องออกพูดหน้าชั้น และไม่มีสมาธิในการเรียนและทำงาน

นักเรียนนอกเขตเทศบาลประสบปัญหาทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์น้อย (จากเกณฑ์ที่ตั้งไว้หน้า 29) ปัญหาที่มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ ไม่สนใจเรียนในบางวิชา ต้องการให้ครูใช้อุปกรณ์การสอน เพื่อช่วยให้การเรียนน่าสนใจขึ้น และรู้สึกว่าอ่านหนังสือไม่ค่อยคล่อง

เมื่อรวมค่าคะแนนเฉลี่ยของปัญหาการเรียนของโรงเรียนทั้งสองประเภทแล้ว พบว่า นักเรียนประสบปัญหาการเรียนอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

1.2 ปัญหาสังคม

นักเรียนในเขตเทศบาลประสบปัญหาสังคมในเกณฑ์น้อยที่สุด

ปัญหาความสัมพันธ์กับครูมีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ ต้องการให้ครูยกย่องและให้กำลังใจ ต้องการครูเป็นที่ปรึกษาเมื่อมีความไม่สบายใจและมีความสนิทสนมระหว่างตัวนักเรียนกับครู

ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อนมีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ ไม่กล้าโต้แย้งเมื่อมีความเห็นไม่ตรงกับเพื่อน รู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนเป็นจำนวนมากและเพื่อนๆชอบหยอกล้อให้อับอาย

ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลภายในบ้าน มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง

ได้แก่ ไม่มีอิสระในการตัดสินใจ รู้สึกว่าชีวิตภายในบ้านไม่มีความสุข และพ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้โอกาสเที่ยวกับเพื่อนตามลำพัง

นักเรียนนอกเขตเทศบาลประสบปัญหาสังคมในเกณฑ์น้อยที่สุด

ปัญหาความสัมพันธ์กับครู มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ ต้องการให้ครูช่วยเหลือในด้านต่างๆมากกว่านี้ ต้องการให้ครูยกย่องและให้กำลังใจ และต้องการครูเป็นที่ปรึกษาเมื่อมีความไม่สบายใจ

ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ เพื่อนๆมักจะหาเรื่องทะเลาะกับตนบ่อยๆ รู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนจำนวนมาก และเพื่อนๆชอบล้อให้อาย

ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลภายในบ้าน มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้โอกาสเที่ยวกับเพื่อนตามลำพัง ต้องรับผิดชอบงานในบ้านมากเกินไป และรู้สึกว่าชีวิตภายในบ้านไม่มีความสุข

เมื่อรวมค่าเฉลี่ยปัญหาสังคมของนักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภทแล้ว พบว่านักเรียนประสบปัญหาอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

1.3 <u>ปัญหาส่วนตัว</u>

นักเรียนในเขตเทศบาลประสบปัญหาส่วนตัวในเกณฑ์น้อยที่สุด

ปัญหาการเงิน มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ ไม่รู้จักใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมแก่ความจำเป็น มีปัญหาเกี่ยวกับต้องการเสื้อผ้าใหม่ๆ และต้องการให้ทางโรงเรียนจัดอาหารกลางวันให้ในราคาถูก

ปัญหาสุขภาพ มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ มีความกังวลใจเกี่ยวกับสิว ฝ้า บนใบหน้า มีความกลัวอยู่เสมอ และรู้สึกรำคาญตัวเองอยู่บ่อยๆ

ปัญหาที่เกี่ยวกับที่อยู่อาศัย มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ ที่ตั้งของบ้านอยู่อย่างแออัด ที่ตั้งของบ้านอยู่ในแหล่งโจรผู้ร้ายชุกชุม และต้องการซ่อมแซมบ้านให้ดียิ่งขึ้น

นักเรียนนอกเขตเทศบาลประสบปัญหาส่วนตัวในเกณฑ์น้อยที่สุด

ปัญหาการเงิน มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ ค่าใช้จ่ายประจำวัน

ไม่เพียงพอ ขาดแคลนในเรื่องการรับประทานอาหารกลางวัน และความยากจนทำให้ไม่อยากมาโรงเรียน

ปัญหาสุขภาพ มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ เป็นโรคผิวหนัง (กลากเกลื้อน) ปวดท้องเป็นประจำและดูเป็นน้ำหนวก

ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย มีความสำคัญในทัศนะของนักเรียนเอง ได้แก่ รู้สึกว่าเครื่องใช้ภายในบ้านไม่ทัดเทียมเพื่อน ที่ตั้งของบ้านตั้งอยู่ในที่มีโจรผู้ร้ายชุกชุม และบ้านอยู่ห่างไกลกันมากมีไม่สะดวก

เมื่อรวมค่าเฉลี่ยปัญหาส่วนตัวของนักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภทแล้ว พบว่านักเรียนประสบปัญหาส่วนตัวอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด

2. จากการวิเคราะห์ปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในเขตเทศบาล กับนักเรียนนอกเขตเทศบาล

2.1 นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนในเขตเทศบาลกับนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนนอกเขตเทศบาล มีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า

2.1.1 นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนนอกเขตเทศบาล มีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด และมีปัญหาสังคมน้อยที่สุด ส่วนนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนในเขตเทศบาล มีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด และมีปัญหาส่วนตัวน้อยที่สุด

2.1.2 นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนนอกเขตเทศบาลและนักเรียนในเขตเทศบาลมีปัญหาทางการเรียนมากที่สุดเช่นเดียวกัน

2.1.3 นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนในเขตเทศบาล มีปัญหาทางสังคมมากกว่านักเรียนที่อยู่นอกเขตเทศบาล

2.2 นักเรียนที่มีภาวการณ์ฐานะทางเศรษฐกิจสูง กับนักเรียนที่มีภาวการณ์ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า

2.2.1 นักเรียนที่มีภาวการณ์ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ กับนักเรียนที่มีภาวการณ์ฐานะทางเศรษฐกิจสูง มีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด และมีปัญหาส่วนตัวน้อยที่สุด

เช่นเดียวกัน

2.2.2 นักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาทั้ง 3 ด้านมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง

2.3 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า

2.3.1 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด และมีปัญหาส่วนตัวน้อยที่สุด เช่นเดียวกัน

2.3.2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.4 นักเรียนที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี) กับนักเรียนที่อยู่ในระยะก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี) มีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า

2.4.1 นักเรียนที่อยู่ในระยะก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี) กับนักเรียนที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี) มีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด และมีปัญหาส่วนตัวน้อยที่สุด เช่นเดียวกัน

2.4.2 นักเรียนที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น (13 - 16 ปี) มีปัญหาทั้ง 3 ด้าน มากกว่านักเรียนที่อยู่ในระยะก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี)

<u>อภิปรายผล</u>

จากการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละข้อของแบบสอบถามปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัวของนักเรียนในเขตเทศบาล กับนักเรียนนอกเขตเทศบาล ผลปรากฏว่า นักเรียนในโรงเรียนทั้งสองประเภท มีปัญหาทั้ง 3 ด้าน โดยดูจากคะแนนเฉลี่ยรวมซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์น้อย และน้อยที่สุด อาจเป็นเพราะว่านักเรียนมีปัญหาในด้านต่างๆแต่ตัวเองไม่ทราบหรือมองไม่เห็นปัญหาของตนเอง ดังเช่น นักเรียนสอบตก ซ้ำชั้น เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ

ทางเรียน แต่ตัวเองไม่รู้ว่าตัวเองมีปัญหา หรืออาจเป็นเพราะว่า นักเรียนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบที่ว่า ถ้ามีปัญหาเรื่องเหตุผลทำให้ไม่สบายใจก็ให้เก็บเอาไว้ เด็กจึงตีกเป็นนิสัย และทำให้เกิดความเชื่อว่ามีปัญหาต้องเก็บเอาไว้ ดังนั้นค่าเฉลี่ยของปัญหาทั้ง 3 ด้านที่ได้จากผลการวิจัยจึงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และน้อยที่สุด

ผลของการวิจัย มีดังต่อไปนี้

<u>การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 1</u>

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนนอกเขตเทศบาล กับนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนในเขตเทศบาล มีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 ที่กล่าวว่า "นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาลมีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวแตกต่างกัน" และพบว่านักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนนอกเขตเทศบาลมีปัญหาทางการเรียนมากที่สุด และมีปัญหาส่วนตัวน้อยที่สุด ส่วนนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนในเขตเทศบาลมีปัญหาการเรียนมากที่สุด และมีปัญหาส่วนตัวน้อยที่สุด จะเห็นได้ว่า นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม มีปัญหาการเรียนมากที่สุด และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่า นักเรียนในโรงเรียนนอกเขตเทศบาลมีปัญหาการเรียน ($\bar{X}$ = 2.0689) มากกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในเขตเทศบาล ($\bar{X}$ = 1.7217) ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับรายงานการสำรวจปัญหาการเรียนวิชาภาษาไทย และคณิตศาสตร์ของเด็กชั้นประถมศึกษาตอนปลายของหน่วยศึกษานิเทศจังหวัดสิงห์บุรี (2535 : 22 – 30) ที่พบว่านักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนนอกเขตเทศบาลมีปัญหาทางการเรียนทั้งสองวิชา มากกว่านักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนในเขตเทศบาล

<u>การทดสอบสมมุติฐานข้อที่ 2</u>

2. การศึกษาเปรียบเทียบปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัว ของนักเรียน

ที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกับนักเรียนที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูงกับนักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาทางการเรียน สังคมและส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กล่าวว่า "นักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง กับนักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวแตกต่างกัน" และพบว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของราห์แมน (Rahman, 1965 : 405) ที่พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับรายงานความสูญเปล่าทางการศึกษาของ ยูเนสโก (Unesco, 1967 : 1 - 18) ที่พบว่า การสอบตกซ้ำชั้น และการออกกลางคันของนักเรียนมีสาเหตุมาจากฐานะทางเศรษฐกิจของบิดามารดาเป็นสาเหตุสำคัญ

ปัญหาทางด้านสังคม นักเรียนที่มีผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาทางสังคมมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สปริงเกอร์ (Springer, 1938 : 321 - 328) ที่พบว่าความมั่นคงทางอารมณ์ของเด็กมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับฐานะความเป็นอยู่ของครอบครัว กล่าวถึงเด็กที่มาจากบ้านที่ยากจนมีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะเป็นคนที่ปรับตัวได้ไม่ดี และมีอารมณ์ไม่มั่นคง มีปริมาณมากกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษบกิจสูง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของรุจ วรังษี (2515 : 39) ที่พบว่าบุคคลที่ใกล้ชิดและคลุกคลีกับเด็กเป็นประจำและมีระยะเวลายาวนาน จะมีอิทธิพลต่อเด็กมากที่สุด ในด้านความประพฤติและการดำเนินชีวิตของเด็ก

ส่วนปัญหาส่วนตัวได้พบว่า เด็กที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีปัญหาส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีบิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจสูง สอดคล้องกับผลการวิจัยของเตือน สุภาพ (2508 : 24 - 27) ที่พบว่าเด็กวัยรุ่นที่เป็นปัญหามีบิดามารดามี

ฐานะยากจน เป็นเหตุให้เด็กไม่มีเงินเพียงพอเพื่อใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน ค่าเครื่องนุ่งห่ม ค่าอาหารและทำให้สุขภาพไม่สมบูรณ์

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

3. จากผลการวิจัย ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กับนักเรียน มีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมี สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ข้อที่ 3 ที่กล่าวว่า "นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัวแตกต่างกัน" และพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางการเรียนมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเด็กนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ย่อมจะมีความสนใจในการเรียนน้อย ทำให้ไม่เข้าใจบทเรียน หรือเบื่อหน่ายต่อการเรียน เป็นเหตุทำให้ทำคะแนนในการสอบได้ไม่ดีเท่าที่ควร

ส่วนปัญหาสังคม และส่วนตัวนั้น พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาทางสังคม และส่วนตัวมากกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง สอดคล้องกับการวิจัยของมอร์โร (Morrow, 1946 : 14 - 26) พบว่าสุขภาพของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งต่อความสำเร็จของบุคคล ผู้มีสุขภาพดีย่อมมีประสิทธิภาพดีกว่าผู้อ่อนแอ และสุขภาพมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาจทำให้การเรียนด้อยลงหรือดีขึ้นได้

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

4. ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่อยู่ในระยะก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี) กับนักเรียนที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น (13 -16 ปี) มีปัญหาการเรียน สังคม และส่วนตัว ตแกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่กล่าวว่า "นักเรียนที่อยู่ในระยะก่อนวัยรุ่น (10 - 12 ปี) กับนักเรียนที่อยู่ในระยะวัยรุ่น (13 - 16 ปี) มีปัญหาทางการเรียน สังคม และส่วนตัว ตแกต่างกัน" และพบว่านักเรียนที่อยู่ในระวัยรุ่นตอนต้น มีปัญหาทางการเรียนมากกว่านักเรียนที่อยู่ในระยะก่อนวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย

ของวดี เขียวอุไร (2509 : 85 - 89) พบว่า ปัญหาที่เด็กวัยรุ่นไทยทั้งชาย และหญิง เห็นว่ามีความสำคัญที่สุด คือ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน รองลงมา คือ ปัญหาเกี่ยวกับการเงิน และปัญหาสุขภาพ

ปัญหาสังคม และส่วนตัวนั้น พบว่าเด็กระยะวัยรุ่นตอนต้น มีปัญหามากกว่าเด็กวัยก่อนวัยรุ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุพัตรา สุภาพ (2509 : 43) พบว่า เด็กที่กระทำผิดมากในปัญหาสังคม ได้แก่เด็กที่มีอายุ 14 - 18 ปี ซึ่งเป็นเด็กที่อยู่ในระยะวัยรุ่นตอนต้น และสอดคล้องกับคำกล่าวของเฮอร์ลอกด์ (Hurlock, 1965 : 2 -3) กล่าวว่า วัยรุ่นตอนต้น เป็นวัยที่มีอารมณ์รุนแรงมากกว่าวัยที่ผ่านมา และรู้สึกว่าวางตัวลำบากทั้งในด้านส่วนตัวและการงาน เนื่องจากเขาคิดว่าผู้ใหญ่ไม่เข้าใจเขา ลักษณะของเด็กวัยนี้ คือ มีลักษณะไม่แน่นอน มีปัญหามาก และเป็นวัยที่ไม่มีความสุข ปัญหาของเด็กในวัยรุ่นตอนต้นที่พบมากได้แก่ ปัญหาสังคม ปัญหาทางโรงเรียน ปัญหาทางบ้าน ปัญหาทางการเงิน และปัญหาเกี่ยวกับอนาคต

จะเห็นได้ว่าปัญหาทั้ง 3 ด้านมีความสัมพันธ์เกี่ยวโยงกับปัญหาหนึ่ง อาจก่อให้เกิดปัญหาอื่นๆได้ ดังเช่นนักเรียนที่มีปัญหาส่วนตัว เกี่ยวกับการเงินย่อมมีผลไปถึงปัญหาทางการเรียนได้ เมื่อเด็กไม่มีเงินเพียงพอที่จะใช้จ่าย ซื้ออุปกรณ์ในการศึกษาเล่าเรียน ย่อมก่อให้เกิดปัญหาทางการเรียน หรือเด็กที่ขาดแคลนในเรื่องการรับประทานอาหาร ย่อมส่งผลไปถึงปัญหาสุขภาพ และก่อให้เกิดปัญหาทางการเรียนได้ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดปัญหาสังคม เมื่อเด็กไม่มีเงินที่จะเข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อนได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทางการศึกษา

1.1 ปัญหาของนักเรียนที่มีแนวโน้มว่าจะสำคัญกว่าปัญหาอื่น คือ ปัญหาเกี่ยวกับ รู้สึกตื่นเต้นและมีความกังวลใจในเวลาสอบ ทำให้ได้คะแนนไม่ดีเท่าที่ควร ต้องการให้ครูยกย่องให้กำลังใจ ต้องการครูเป็นที่ปรึกษา เพื่อนชอบหยอกล้อให้อับอาย พ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่ให้โอกาสเที่ยวกับเพื่อนตามลำพัง ค่าใช้จ่ายประจำวันไม่เพียงพอ พ่อแม่กู้เงินผู้อื่นมาให้ตนเองใช้จ่าย ขาดแคลนเรื่องอาหารกลางวัน ปวดท้องเป็นประจำ

ที่ตั้งของบ้านอยู่ในแหล่งโจรผู้ร้ายชุกชุม

1.2 จากปัญหาที่มีแนวโน้มว่าจะสำคัญในข้อ 1.1 นั้น แสดงให้เห็นว่า ทางโรงเรียนน่าจัดบริการต่างๆ เช่น

1.2.1 บริการสนเทศ และบริการให้คำปรึกษา เพื่อช่วยเหลือในด้านปัญหาการเรียน เป็นการลดปัญหาทางการเรียน เช่น ความตื่นเต้นและความกังวลใจในเวลาสอบ ทำให้ได้คะแนนไม่ดีเท่าที่ควร

112.2 การจัดกิจกรรมรวมกันระหว่างครูและนักเรียน เพื่อให้มีความเข้าใจซึ่งกันและกันดียิ่งขึ้น

1.2.3 ควรจัด Home room ทุกๆวัน เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันในปัญหาเฉพาะหน้าที่กำลังเผชิญอยู่

1.2.4 ควรจัดบริการอาหารกลางในราคาถูก

1.2.5 จัดทุนเพื่อการศึกษา ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานเพื่อหารายได้ช่วยบิดามารดา

1.2.6 การจัดตั้งสมาคมครูและผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างครู นักเรียนและผู้ปกครอง

2. <u>ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป</u>

2.1 ผู้วิจัยต่อไปน่าจะศึกษาปัญหาด้านอื่นๆให้กว้างขวางกว่านี้ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับวินัยในโรงเรียน ปัญหาเกี่ยวกับบุคลิกภาพ

2.2 ควรจะศึกษาตัวแปรหลายๆด้านเพิ่มขึ้น เช่น อาชีพของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา จำนวนพี่น้องของเด็ก

2.3 การใช้เกณฑ์เศรษฐกิจของบิดามารดาโดยยึดรายได้ของบิดามารดา ควรจัดแบ่งแต่ละท้องถิ่นเป็นหลักให้สมบูรณ์กว่านี้ โดยยึดหลักฐานะทางเศรษฐกิจในแต่ละท้องที่เป็นเกณฑ์

2.4 ควรเปรียบเทียบปัญหาต่างๆระหว่างโรงเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลายอื่นๆ เช่น โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ โรงเรียนราษฎร์ และควรพิจารณาปัญหาของนักเรียนในโรงเรียนที่มีการศึกษาพิเศษด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

จรรยา สุวรรณสิทธิ์ "การแนะแนวปัญหาส่วนตัว" วารสารแนะแนว ปีที่ 4 ฉบับที่ 25 ตุลาคม – ธันวาคม 2513, 34 หน้า

กมกริย วัฒนเสถียร ศาลคดีเด็กและเยาวชน การพิมพ์พระนคร พระนคร 2507, 163 หน้า

กมเพชร ฉัตรศุภกุล การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ การปรับตัว และกิจกรรมในวิทยาลัย ของนักศึกษาชั้น ป.กศ. ปีที่ 2 ปีการศึกษา 2514 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำของวิทยาลัยครู ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2515, 123 หน้า

เกื้อ สุภาพ การศึกษาเด็กวัยรุ่นที่มีปัญหา 5 คน วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2508,

นิยม ศรีโสภา และคณะ ปัญหานักเรียนระดับมัธยมศึกษา รายงานประกอบการศึกษาเนื่องในการอบรมเตรียมผู้บริหารในกรมวิสามัญศึกษา วันที่ 1 มิถุนายน ถึง วันที่ 25 สิงหาคม 2510

ประสิทธิ์ พุ่มเพชร การศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาทางด้านส่วนตัว สังคม การเรียนและความสนใจในอาชีพของนักเรียนช่างกลปีที่ 3 ในโรงเรียนอาชีวศึกษาของรัฐบาลกับโรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนในเขตนครหลวงกรุงเทพ – ธนบุรี ปีการศึกษา 2514 ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2515, 96 หน้า

ประยุทธ์ วัชรกิมย์ ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและระดับความมุ่งหวังในการเรียนของนักเรียนชั้น ม.ศ. 3 โรงเรียนมัธยมสาธิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2514, 77 หน้า

ภรณี ธรรมาภรณ์พิลาส การศึกษาสาเหตุการหนีเรียนของนักเรียนชายพร้อมทั้งวิธีการให้คำปรึกษาเพื่อการช่วยเหลือ ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2513, 156 หน้า

มหาดไทย, กระทรวง กรมการปกครอง วิทยาการเกี่ยวกับการศึกษาประชาบาล 2515 โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น 2515, 379 หน้า

มัลลิกา จิตสุข การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) วิทยาลัยครูอุตรธานี ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2508, 87 หน้า

รุ่ง แก้วแดง "นักเรียนช้ำชั้น" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ 4(7) : 43 – 53 หน้า

ล้วน สายยศ และอังคณา ตันติรัตนานนท์ สถิติวิทยาทางการศึกษา โรงพิมพ์วัฒนาพานิช พระนคร 2515, 270 หน้า

ลาวัลย์ ส่งสกุล การสำรวจสาเหตุที่ทำให้เด็กวัยรุ่นไม่มีความสุข วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2503

วุฒิ เขียวอุไร การสำรวจปัญหาชีวิต และความสนใจของเด็กวัยรุ่น วิทยานิพนธ์ ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509

วัฒนา พุ่มเล็ก การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2513, 97 หน้า

วิชาการศึกษา, วิทยาลัย คู่มือการเขียนรายงาน ภาคนิพนธ์และปริญญานิพนธ์ ฉบับปรับปรุงแก้ไขครั้งที่ 1 โรงพิมพ์คุรุสภา 2514, 115 หน้า

วารุณี บิณฑสันต์ "ปัญหาต่าง ๆ ที่พบในเด็ก" วารสารประชาศึกษา ฉบับวันที่ 1 ตุลาคม 2516, 34 หน้า

ศิริพร หลิมศิริวงศ์ ปัญหาทางครอบครัวที่ทำให้เด็กต้องมาอยู่ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2511, 220 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา รายงานการวิจัยถึงสาเหตุของนักเรียนที่ไม่ได้เข้าสอบในจังหวัดกาญจนบุรี โรงพิมพ์คุรุสภา พระนคร 2507, 236 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา รายงานการสัมมนานักเรียนประถมศึกษาซ้ำชั้น โรงพิมพ์คุรุสภา 2509, 243 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมสามัญศึกษา รายงานแสดงข้อคิดเห็นปฏิวัติเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนประถมศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภา 2515, 156 หน้า

สงเนิก บำรุง "บทบาทของการแนะแนว" วารสารแนะแนว ปีที่ 7 ฉบับวันที่ 27 มิถุนายน - กรกฎาคม 2516

สมทรง สุวรรณเลิศ วารสารชมรมจิตวิทยาคลินิก ปีที่ 3 ฉบับวันที่ 1 มกราคม 2514

สมศักดิ์ ประจะเนย์ การสำรวจปัญหาและความต้องการของนักศึกษา ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ธนบุรี ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2506, 136 หน้า

สวัสดิ์ ชัยโอภาส "บริการแนะแนวกับการแก้ปัญหาของโรงเรียนประถมศึกษา" วารสารแนะแนวปีที่ 4 ฉบับวันที่ 14 กรกฎาคม - กันยายน 2513, 42 หน้า

สวัสดิ์ สุวรรณอักษร "การจัดบริการสำหรับนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา" วารสารประชาศึกษา ฉบับวันที่ 15 มกราคม 251[illegible], 27 หน้า

สากร เชื้อทอง การศึกษาสภาพการให้บริการนิสิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร พระนคร และพลศึกษา ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2517, 77 หน้า

รุจ วรังบี "ปัญหาการหย่าร้างในครอบครัว" วารสารประชาศึกษา ฉบับวันที่ 15 กันยายน 2515

อรุณศรี กุมุท ความถนัดทางการเรียน ความตั้งใจเรียนและสุขภาพของนักเรียนที่สอบตกซ้ำชั้น ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 สายสามัญศึกษา โรงเรียนรัฐบาล ปีการศึกษา 2513 จังหวัดพระนคร ปริญญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 2515, 48 หน้า

Bowman, Paul H., "Family Role in the Mental Health of School", Mental Health and Achivement, New York, John Willey & Sons, Inc., 1965.

Calderson, Robert, "An Investigation of Students who Succeed Academically in a Community college", Dissertation Abstract, 31 : 1970, 157 pp.

Children's Bureau, U.S. Department of Health, Education and Welfare. Juvenile Court Statistics 1950 - 1952, 315 pp.

Delph, Donna Jean, "The Relationship of Personal and Social Adjustment and Academically Related Interest to the School Success of Sixth - Grade Children From Low Incomes Hones" in Dissertation Abstract 31 : 5028, 1971.

Federal Bureau of Investigation, U.S. Department of Justice, Uniform Crime Reports 1955, 313 pp.

Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, McGrow-Hill Co., New York, 1966, 446 pp.

Froelich, Clifford Pl, Guidance Testing, Science Research McGrow-Hill, Chicageo, 1958, 383 pp.

Gardner, June Browning Sneed, "A Study of Dropout at Northwest Mississippi Journior Coolege", in Dissertation Abstract, 29: 1104,

Garrett, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Vakins Feffer AND Sinons Privated Ltd., Bombey, 1966, 491 pp.

Gill, L.J., "Some Nonintellectual correlates of Academic Achievement among Mexican Secondary School Students", Journal of Educational Psychology, 53:144-149, 1962

Garrison, C. Karl, Psychology of Adolescance, Prentice-Hall, Inc., New Jersye, 1965, 487 pp.

Gronlund, N.E., Sociometry in the clasRooo Harper, New York 1959, 340 pp.

Guildford, Henry E., Fundamental Statistics in Psychology and Education, Kogakusha Company, Ltd., Tokyo, 1965, 486 pp.

Harvinghurt, Robert J., "Gonditions Predictive of Superior Children, Studies in Adolescences, New York, the MacMillian Company, 1963, 524 pp

Herber Sanderson, Basic Concepts in Vocational Guidance, Mc Garw-Hill Book company, Inc, New York Tornto London 1954, 290 pp.

Hurlock B. Elizabeth, Adolescent Development GcGrow-Hill Book Company, New York, 1965, 345 pp.

Jensen, Bern Harman "An Anelysis and Comparison of the Adjustment Problems of Nonachieving College Students of Low Scholastic Ability and other Gnoups of Achieving and Nonachieving Students," in Dissertation Abstract, 19:70-71, 1958

McCalland, Mary Elizabeth," An Investigation of Selected Nonintellectual Variables and their Relationship to College Achievement " in Dissertation Abstract, 30:1835, 1969..

Monroe, Walter S., Encyclopedia of Educational Research, The Macmillan Co., New York, 1962, 320 pp.

Rahman, Syed Abdur, "An Investigation of the extent and Gauses of Dacca, East Parkistan during 1965, in Dissertation Abstract, 28:205, 1967.

Somporn Buatong and Thue Rasmssen, A Study of The Primary School Curriculum in Thailand (Summary), Bangkok Institute for Child Study, Bangkok 1966, 26 pp.

Strang, Ruth, An Introduction to Child Study MacMillan, New York, 1959, 543 pp.

Strang, Ruth, Counseling Technics in College and Secondary School Harper & Brothers Publisher, New York, 1949, 302 pp.

Springer, N.N., "The Influence of General Social Status on the Enotional Stability of Children" Pedagog Sem, 1938. 328 pp.

The Problem of Educational Wastage,"Bulletin of the Unesco Regional office for Education" in Asia, 1 : 1 - 68, March, 1967.

Weigand, George, "Adaptiveness and the Role of Parents in Academic Success" The Personal and Guidance Journal, 35:518-522, 1957

Williamson, Counseling Adolescents, McGrow-Hill Book Company, Inc., 1950, 548 pp.

ภาคผนวก

แบบสำรวจปัญหาของนักเรียน

แบบสำรวจปัญหาของนักเรียน

แบบสอบถามที่นักเรียนจะทำต่อไปนี้ เป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาต่างๆที่นักเรียนอาจจะพบอยู่ขณะนี้ ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีคำตอบที่ผิดหรือถูก เพราะแต่ละคนย่อมมีปัญหาแตกต่างกัน สิ่งที่สำคัญที่สุดของการตอบแบบสอบถามนี้ก็คือ นักเรียนจะต้องพยายามตอบให้ตรงกับสภาพความจริงให้มากที่สุด เพราะผู้ที่จะได้รับประโยชน์มากที่สุด คือผู้ที่ตอบคำถามตรงตามสภาพความเป็นจริงของตัวเอง

คำชี้แจงและข้อควรระวังในการตอบแบบสำรวจปัญหา

1. ให้นักเรียนเติมข้อความลงในช่องว่างให้ชัดเจนในกระดาษคำตอบ

2. ในกระดาษคำตอบจะมีช่องให้นักเรียนเลือกตอบอยู่ 6 ช่อง ในแต่ละช่องจะมีข้อความต่างๆเรียงตามลำดับ คือ

5	มีปัญหามากที่สุด
4	มีปัญหามาก
3	มีปัญหาปานกลาง
2	มีปัญหาน้อย
1	มีปัญหาน้อยที่สุด
0	ไม่มีปัญหาเลย

ตัวอย่าง กระดาษคำตอบในแบบสำรวจปัญหา

1. โรงเรียน .....อายุ.....ปี คะแนนที่สอบได้ในปลายปีการศึกษา 2516 ได้.....เปอร์เซนต์ รายได้ของบิดา มารดา ประมาณเดือนละ.....บาท

2. นักเรียนจะต้องอ่านข้อความในแบบสอบถามปัญหาทีละข้อ แล้วพิจารณาว่าข้อความนั้นตรงกับปัญหาของนักเรียนมากน้อยเพียงใด หากตรงกับปัญหาของนักเรียนมากที่สุดให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องแรก ในกระดาษคำตอบ (5) ถ้ามีปัญหามากก็กาลงในช่อง (4) ถ้าไม่มีปัญหาเลยก็กาลงในช่อง (0) ตามแต่ความมากน้อยของปัญหา ตามตัวเลขที่ได้อธิบายมาแล้ว

ตัวอย่างในกระดาษคำถาม

1. มีเงินไม่เพียงพอในการซื้ออุปกรณ์ในการเรียนวิชาหัตถศึกษา
2. ปวดศีรษะอยู่เสมอ
3. .....
4. .....

5	4	3	2	1	0
	✓				
					✓

ถ้าในคำถามข้อ 1. ตรงกับปัญหาของนักเรียนมาก ก็กาลงในช่อง (4) ในข้อ 2. ถ้าหากว่าไม่ตรงกับปัญหาของนักเรียนเลยก็ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง (0) ทางขวามือ ดังตัวอย่างข้างบน

ข้อควรระวังในการตอบแบบสอบถาม

โปรดอย่าได้ขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆลงในแบบสอบถาม ในการเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในกระดาษคำตอบนั้น นักเรียนจะต้องตรวจดูเสมอว่า ข้อที่อ่านในแบบสอบถามนั้นตรงกับที่กาเครื่องหมาย ✓ หรือ ไม่ และโปรดอย่าลืมว่าในข้อหนึ่งๆ นักเรียนจะกาเครื่องหมาย ✓ ได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

แบบสอบถามสำรวจปัญหาของนักเรียน

โรงเรียน..... อายุ.....ปี
คะแนนที่สอบได้ในปลายปีการศึกษา 2516 ได้.....เปอร์เซนต์ รายได้ของ
บิดา มารดา ประมาณเดือนละ.....บาท

ปัญหาการเรียน

	5	4	3	2	1	0
1. ลืมบทเรียนที่เรียนมาแล้ว.....						
2. ไม่มีสมาธิในการเรียนและการทำงาน.....						
3. รู้สึกว่าไม่ตั้งใจเรียนเท่าที่ควร.....						
4. ชอบคิดเรื่องอื่นในเวลาเรียน.....						
5. ไม่ชอบการเรียนในบางวิชา.....						
6. ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำมาหากิน ใช้งาน หรือโยกย้ายชั่วคราวจนเรียนไม่ทันเพื่อน.....						
7. ไม่ชอบการเรียนในบางวิชา.....						
8. ไม่สนใจบทเรียนในบางครั้ง.....						
9. ทำคะแนนได้น้อยในการสอบ.....						
10. รู้สึกตื่นเต้น และมีความกังวลมากในเวลาสอบ ทำให้ได้คะแนนไม่ได้ดีเท่าที่ควร.....						
11. รู้สึกว่าเรียนช้าไม่ทันเพื่อน.....						
12. ไม่รู้จักแบ่งเวลาในการเรียนให้เหมาะสม						
13. รู้สึกว่าสิ่งที่เรียนไปแล้วไม่มีประโยชน์.....						
14. มีความรำคาญเพื่อนๆที่เรียนอ่อนทำให้เสียเวลา.....						
15. รู้สึกว่าอ่านหนังสือไม่คล่อง						
16. รู้สึกว่าคิดเลขได้ช้า.....						
17. เรียนวิทยาศาสตร์ไม่เข้าใจ						

	5	4	3	2	1	0
18. มีความลำบากในการทำโน้ตย่อ หรือเรื่องย่อ	...	...	...	...	...	...
19. ต้องการให้ครูใช้อุปกรณ์การสอน เพื่อช่วยให้การเรียนน่าสนใจขึ้น.....	...	...	...	...	...	...
20. ไม่กล้าถามครูในสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ	...	...	...	...	...	...
21. ทำการบ้านหรืองานที่ครูมอบหมายไม่เสร็จทันเวลา ..	...	...	...	...	...	...
22. มีความจำเป็นต้องมาโรงเรียนสายเป็นประจำ	...	...	...	...	...	...
23. เสียเวลาในการเดินทางระหว่างบ้านและโรงเรียนมาก	...	...	...	...	...	...
24. บริเวณห้องเรียนมีสิ่งรบกวนทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียน	...	...	...	...	...	...
25. ไม่มีใครที่บ้านจะปรึกษาได้เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียน	...	...	...	...	...	...
26. รู้สึกไม่สบายใจเมื่อเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ควร	...	...	...	...	...	...
27. แบบเรียนไม่เพียงพอแก่ความจำเป็น.....	...	...	...	...	...	...
28. มีสมุดใช้เขียนไม่เพียงพอ	...	...	...	...	...	...
29. จำนวนเครื่องเขียนไม่เพียงพอแก่ความจำเป็น	...	...	...	...	...	...
30. รู้สึกลำบากใจ เมื่อครูเรียกให้ตอบ หรือให้แสดงความคิดเห็น	...	...	...	...	...	...
31. รู้สึกประหม่าอายและกลัว เมื่อต้องออกพูดหน้าชั้น ...	...	...	...	...	...	...
32. การใช้ภาษาพูดและเขียนยังไม่ดีเท่าที่ควร	...	...	...	...	...	...
33. รู้คำศัพท์ในทางภาษาน้อยเกินไป	...	...	...	...	...	...
34. มีปัญหาเกี่ยวกับการสอบตก	...	...	...	...	...	...
35. เวลาเครื่องเขียน แบบเรียนหมด หรือขาดชำรุดใช้ไปได้มีปัญหาเกี่ยวกับการซื้อใหม่	...	...	...	...	...	...

ปัญหาสังคม (ปัญหาความสัมพันธ์กับครู)	5	4	3	2	1	0
1. มีความสนิทสนมระหว่างตัวนักเรียนกับครู						
2. ต้องการครูเป็นที่ปรึกษา						
3. ต้องการให้ครูยกย่อง และให้กำลังใจ						
4. ต้องการให้ครูมีอารมณ์ดี						
5. รู้สึกว่าครูไม่เข้าใจความรู้สึกของนักเรียน						
6. ครูบางคนให้การบ้านมากเกินไป						
7. ครูบางคนให้การบ้านโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของนักเรียน						
8. รู้สึกว่าครูให้งานที่ไม่น่าสนใจ						
9. รู้สึกว่าครูเคี่ยวเข็ญเรื่องการเรียนมากเกินไป						
10. รู้สึกว่าครูเข้มงวดกวดขันเกี่ยวกับความประพฤติมากเกินไป.						
11. รู้สึกว่าครูไม่สนใจนักเรียนเท่าที่ควร						
12. ถูกครูติเตียนและทำโทษเสมอ						
13. รู้สึกว่าครูไม่ค่อยสนใจนักเรียนเท่าที่ควร						
14. รู้สึกว่าครูบางคนโกรธ โดยไม่มีเหตุผล						
15. รู้สึกว่าไม่ได้รับความยุติธรรมจากครู						
16. รู้สึกว่าไม่ชอบครูบางคนในโรงเรียน						
17. รู้สึกว่าไม่พอใจวิธีการลงโทษของครูบางคน						
18. รู้สึกว่าครูไม่ให้โอกาสแสดงความคิดเห็นเท่าที่ควร						
19. รู้สึกว่าครูไม่ให้ความเป็นกันเองกับนักเรียน						
20. รู้สึกว่าครูบางคนดุมากจนนักเรียนกลัว						
21. ต้องการให้ครูช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่างๆมากกว่านี้ ...						
22. ครูบางคนชอบเล่าเรื่องไม่ดีของนักเรียนให้ผู้อื่นฟัง						
23. ครูบางคนลำเอียงในการให้คะแนน						

	5	4	3	2	1	0
24. รู้สึกว่าครูปล่อยปละละเลยนักเรียนมากเกินไป						
<u>ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน</u>						
1. ต้องการความรู้เกี่ยวกับการคบเพื่อน						
2. ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ						
3. ไม่ชอบฟังความคิดเห็นของเพื่อน						
4. รู้สึกว่าเพื่อนไม่มีความเข้าใจตน						
5. ไม่มีเพื่อนสนิทที่ไว้ใจได้ในโรงเรียน						
6. รู้สึกว่าฐานะของตนไม่ทัดเทียมกับเพื่อน						
7. ไม่ชอบไปเที่ยวกับเพื่อน						
8. รู้สึกว่าโกรธง่ายเมื่อเพื่อนหยอกล้อ						
9. เพื่อนๆชอบล้อให้อับอาย						
10. เพื่อนชอบข่มเหงรังแก						
11. ได้รับการดูหมิ่นจากเพื่อน						
12. รู้สึกอายเพื่อนเกี่ยวกับฐานะของพ่อแม่						
13. รู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าเพื่อนจำนวนมาก						
14. เพื่อนๆชอบติเตียนอยู่เสมอ						
15. ต้องการให้เพื่อนสนใจตนมากกว่านี้						
16. เพื่อนๆมักจะหาเรื่องทะเลาะตนบ่อยๆ						
17. รู้สึกว้าเหว่ทั้งๆที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนๆ						
18. เพื่อนๆชอบนินทาอยู่เสมอ						
19. ชอบนั่งคิดเหม่อลอยคนเดียว						
20. ไม่กล้าโต้แย้งเมื่อมีความคิดเห็นไม่ตรงกับเพื่อน						
21. รู้สึกอายเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม						
22. ต้องการมีเพื่อนต่างเพศ						

	5	4	3	2	1	0
23. เพื่อนๆมักจะล้อเลียนถึงปมด้อยของตนเสมอ						
24. ชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานเป็นกลุ่ม						
ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน						
1. มีปัญหาเกี่ยวกับความเจ็บไข้ของบุคคลในครอบครัว						
2. ไม่ต้องการให้บุคคลในบ้านรู้ปัญหาของตน						
3. มีปัญหาเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว						
4. รู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองเข้มงวดมากเกินไป						
5. รู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองปล่อยปละละเลยมากเกินไป						
6. รู้สึกว่าพ่อแม่หรือผู้ปกครองไม่มีความแน่นอนในการอบรมสั่งสอน						
7. ต้องรับผิดชอบงานในบ้านมากเกินไป						
8. รู้สึกว่าชีวิตภายในบ้านไม่ค่อยมีความสุข						
9. พ่อแม่ หรือผู้ปกครองไม่ให้ความยุติธรรม						
10. ต้องการความรักหรือความสนใจจากบุคคลภายในบ้าน						
11. สมาชิกภายในบ้านมีเรื่องขัดแย้งหรือทะเลาะวิวาทกัน						
12. มักมีความเห็นไม่ตรงกันกับบุคคลในบ้านเสมอๆ						
13. พ่อแม่ หรือผู้ปกครองไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของตน						
14. พ่อแม่ หรือผู้ปกครองไม่ให้โอกาสไปเที่ยวกับเพื่อนตามลำพัง						
15. รู้สึกว่าตนเองไม่มีความสำคัญภายในบ้าน						
16. ไม่มีอิสระในการตัดสินใจ						
17. รู้สึกไม่สบายใจเมื่อพี่น้องได้รับการยกย่องชมเชย						
18. ไม่สบายใจเมื่อบุคคลภายในบ้านคาดหวังในตนสูงกว่าความเป็นจริง						
19. ไม่พอใจที่ผู้ปกครอง หรือพ่อแม่คาดหวังตนต่ำกว่าความเป็นจริง						

	5	4	3	2	1	0
20. เวลาไม่สบายใจไม่กล้าปรึกษาบุคคลในครอบครัว						
21. รู้สึกไม่พอใจในการแสดงออกของพี่น้องบางคน						
22. รู้สึกว่าพ่อแม่รักลูกไม่เท่ากัน						
ปัญหาส่วนตัว (ปัญหาการเงิน)						
1. เงินค่าใช้จ่ายประจำวันไม่เพียงพอ						
2. ต้องการทำงานเพื่อหารายได้พิเศษมาใช้จ่ายในการศึกษา						
3. มีปัญหาเกี่ยวกับเงินที่จะชำระค่าเล่าเรียน						
4. มีเงินใช้ไม่ทัดเทียมกับเพื่อนๆ						
5. รู้สึกว่าเงินเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิต						
6. ความยากจนทำให้ไม่อยากมาโรงเรียน						
7. มีปัญหาในเรื่องการรับประทานอาหารเช้า						
8. มีความขาดแคลนในเรื่องการรับประทานอาหารกลางวัน						
9. อาหารมื้อเย็นมีไม่เพียงพอจะรับประทาน						
10. ไม่มีเงินเพียงพอที่จะซื้ออุปกรณ์การเรียนที่จำเป็น						
11. มีความพอเพียงเกี่ยวกับจำนวนกระโปรงหรือกางเกง						
12. เสื้อผ้าที่สวมใส่ไปโรงเรียนพอแก่ความจำเป็น						
13. นักเรียนต้องใช้เสื้อผ้าไปโรงเรียนสวมใส่อยู่ที่บ้าน						
14. มีปัญหาเกี่ยวกับความต้องการเสื้อผ้าใหม่ๆ						
15. พ่อแม่ต้องกู้ยืมเงินผู้อื่นมาให้ตนใช้จ่ายในการเรียน						
16. ไม่มีเงินเพียงพอที่จะไปทัศนศึกษานอกสถานที่กับทางโรงเรียน						
17. ขาดแคลนเงินทุนในการศึกษาเล่าเรียน						
18. ต้องการให้ทางโรงเรียนจัดอาหารกลางวันให้ในราคาถูก						
19. ไม่มีเงินไปพักผ่อน เพื่อความเพลิดเพลิน						
20. ต้องการออกไปประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัว						

	5	4	3	2	1	0
21. ไม่รู้จักใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมแก่ความจำเป็น						
<u>ปัญหาสุขภาพ</u>						
1. รู้สึกว่าเหนื่อยง่ายและอ่อนเพลียอยู่เสมอ						
2. การพักผ่อนไม่เพียงพอ						
3. รับประทานอาหารไม่ได้สัดส่วน						
4. รู้สึกว่าอ้วนหรือผอมจนเกินไป						
5. ไม่ได้ออกกำลังกายเพียงพอ						
6. รู้สึกว่าสายตามองสิ่งต่างๆไม่ชัดเจน						
7. รู้สึกว่าได้ยินเสียงไม่ค่อยชัด						
8. เป็นหวัดอยู่เสมอ						
9. ปวดศีรษะเป็นประจำ						
10. หูเป็นน้ำหนวก						
11. เป็นโรคผิวหนัง (กลาก เกลื้อน)						
12. มีความกังวลใจเกี่ยวกับสิว ฝ้า บนใบหน้า						
13. มีความกลัวอยู่เสมอ						
14. รู้สึกรำคาญตัวเองอยู่บ่อยๆ						
15. ปวดท้องเป็นประจำ						
16. เป็นโรคเกี่ยวกับฟัน (ฟันผุ ปวดฟัน ฟันเป็นแมง)						
17. ต้องหยุดเรียนเพราะเจ็บป่วย						
18. ต้องช่วยผู้ปกครองทำงานหนักจนร่างกายอ่อนเพลีย						
<u>ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย</u>						
1. ที่ตั้งของบ้านอยู่อย่างแออัด						
2. ที่ตั้งของบ้านอยู่ในแหล่งโจรผู้ร้ายชุกชุม						

	5	4	3	2	1	0
3. เพื่อนบ้านทะเลาะกันทำให้รำคาญ	...	...	...	...	...	...
4. บ้านของนักเรียนน้ำท่วมเสมอ มาโรงเรียนไม่สะดวก	...	...	...	...	...	...
5. บ้านอยู่ห่างไกลทางคมนาคมไม่สะดวก	...	...	...	...	...	...
6. รู้สึกว่าที่อยู่อาศัยคับแคบ	...	...	...	...	...	...
7. ขาดที่พักเป็นสัดส่วน	...	...	...	...	...	...
8. ไม่พอใจกับการจัดบ้าน	...	...	...	...	...	...
9. ไม่อยากให้เพื่อนมาบ้านเพราะอายสภาพบ้าน	...	...	...	...	...	...
10. รู้สึกว่าเครื่องใช้ต่างๆในบ้านไม่ทัดเทียมเพื่อน	...	...	...	...	...	...
11. รู้สึกไม่สบายใจที่บ้านไม่มีไฟฟ้าใช้	...	...	...	...	...	...
12. ต้องการซ่อมแซมบ้านให้ดียิ่งขึ้น	...	...	...	...	...	...
13. รู้สึกว่าต้องการบ้านที่สุขสบายกว่าที่เป็นอยู่	...	...	...	...	...	...
14. รู้สึกรำคาญสัตว์เลี้ยงที่อยู่ใต้ถุนบ้าน หรือใกล้ๆบ้านนักเรียน	...	...	...	...	...	...

- - - - - - - - - - - - - - - - - -

ตารางวิเคราะห์ข้อทดสอบ

ตาราง จำแนกวิเคราะห์ข้อทดสอบ ค่า ΣX $\bar{X}$ S^2

ข้อที่	กลุ่มต่ำ			กลุ่มสูง			t
	ΣX	$\bar{X}$	S^2	ΣX	$\bar{X}$	S^2	
ปัญหาการเรียน							
1.	71	2.640	3.801	94	3.480	0.413	2.4570
2.	66	2.440	2.780	91	3.370	1.783	2.2627
3.	39	1.440	2.256	71	2.620	1.624	4.092
4.	44	1.621	2.319	79	2.920	1.686	3.385
5.	35	1.290	1.981	68	2.510	2.336	3.057
6.	24	0.888	0.948	76	2.814	2.926	5.095
7.	24	0.880	2.480	73	2.700	3.900	3.796
8.	24	0.880	1.100	77	2.850	1.930	5.960
9.	30	1.110	1.480	72	2.660	1.610	4.692
10.	55	2.030	2.570	100	3.700	0.790	4.770
11.	41	1.548	5.182	95	3.510	1.100	4.130
12.	50	1.851	1.515	76	2.814	2.618	2.460
13.	39	1.444	2.487	61	2.259	2.430	1.910
14.	18	0.666	1.461	64	2.370	4.088	3.760
15.	43	1.592	3.327	73	2.703	2.062	2.490
16.	33	1.222	1.641	71	2.629	1.472	4.150
17.	46	1.703	3.139	86	3.185	1.695	3.500
18.	47	1.704	2.737	73	2.703	2.062	2.280
19.	40	1.481	2.182	79	2.925	4.225	2.960
20.	66	2.444	3.333	86	3.185	1.925	1.680

ข้อที่	กลุ่มต่ำ			กลุ่มสูง			t
	ΣX	$\bar{X}$	S^2	ΣX	$\bar{X}$	S^2	
21.	37	1.370	2.511	96	3.555	1.641	5.573
22.	25	0.925	1.994	80	2.962	3.037	4.726
23.	16	0.592	1.019	74	2.740	1.699	6.776
24.	30	1.111	1.641	53	1.962	3.575	1.940
25.	41	1.518	2.490	63	2.333	1.461	2.689
26.	47	2.353	1.740	72	2.666	3.076	2.066
27.	57	2.111	2.794	98	3.629	1.011	4.048
28.	35	1.296	1.985	88	3.259	2.199	4.994
29.	15	0.555	1.290	53	.	1.960	4.066
30.	21	0.777	2.025	70	2.590	2.404	40492
31.	43	1.592	2.096	91	3.370	1.396	4.952
32.	39	1.444	2.487	91	3.370	1.549	4.987
33.	48	1.777	1.717	88	3.239	1.968	3.962
34.	44	1.629	4.011	96	3.555	1.025	4.468
35.	20	0.740	2.122	91	3.370	3.011	3.842
ปัญหาสังคม	(ปัญหาความสัมพันธ์กับครู)						
1.	33	1.232	2.256	85	3.148	1.900	4.913
2.	29	1.074	1.609	69	2.555	1.641	4.280
3.	**23**	**0.851**	**1.361**	**51**	**1.888**	**1.256**	**3.334**
4.	39	1.444	2.179	59	2.185	1.656	1.970
5.	42	1.555	1.948	94	3.481	1.336	5.534

ข้อที่	กลุ่มต่ำ			กลุ่มสูง			t
	ΣX	$\bar{X}$	S^2	ΣX	$\bar{X}$	S^2	
6.	18	0.666	1.384	84	3.111	1.871	7.046
7.	25	0.925	0.994	59	2.185	8.618	2.114
8.	25	0.925	1.301	72	2.666	2.730	4.503
9.	16	0.592	1.091	78	2.888	2.179	6.792
10.	9	0.030	0.692	75	2.777	2.025	7.813
11.	8	0.296	0.678	70	2.592	9.225	3.795
12.	23	0.851	1.361	76	2.814	2.541	5.165
13.	17	0.629	0.780	75	2.777	1.871	6.862
14.	10	0.370	0.319	66	2.444	3.025	5.980
15.	14	0.519	0.846	72	2.666	2.769	6.606
16.	8	0.296	0.447	52	1.925	2.225	5.204
17.	19	0.703	0.678	73	2.703	2.139	6.211
18.	16	0.592	0.841	75	2.777	3.062	6.052
19.	13	0.481	0.643	74	2.740	2.122	6.972
20.	25	0.925	1.455	89	3.296	1.9[illegible]	6.705
21.	33	1.222	2.102	71	2.629	1.626	3.792
22.	28	1.037	1.883	68	2.518	2.413	3.721
23.	16	0.592	1.096	62	2.296	3.831	4.000
24.	15	0.555	1.717	51	1.888	2.641	3.324

ข้อที่		กลุ่มต่ำ			กลุ่มสูง			t
		ΣX	$\bar{X}$	S^2	ΣX	$\bar{X}$	S^2	
22.		28	1.037	1.883	68	2.518	2.413	3.721
23.		16	0.592	1.096	62	2.296	3.831	4.000
24.		15	0.555	1.717	51	1.888	2.641	3.324
ปัญหาความสัมพันธ์กับเพื่อน								
1.		47	1.740	3.276	101	3.740	1.737	4.651
2.		38	1.407	2.860	64	2.370	2.396	2.188
3.		29	1.074	1.455	61	2.259	2.584	3.069
4.		28	1.037	1.113	83	3.074	3.225	5.092
5.		33	1.222	1.640	70	2.592	3.789	3.058
6.		20	0.740	1.276	87	3.222	0.897	8.808
7.		21	0.777	0.794	52	1.925	1.717	3.776
8.		21	0.777	1.256	75	2.777	3.102	4.987
9.		24	0.888	1.102	67	2.481	2.951	4.116
10.		21	0.777	1.256	73	2.703	3.293	4.709
11.		22	0.814	1.133	81	3.000	2.230	6.210
12.		13	0.481	1.182	59	2.185	8.541	8.231
13.		21	0.777	1.256	52	1.925	8.532	1.910
14.		23	0.851	1.900	87	3.222	1.179	7.035
15.		17	0.629	0.703	72	2.666	1.846	6.656
16.		27	1.000	1.230	80	2.962	1.344	6.370
17.		13	0.481	0.566	64	2.370	1.857	3.397

ข้อที่	กลุ่มต่ำ			กลุ่มสูง			t
	ΣX	$\bar{X}$	S^2	ΣX	$\bar{X}$	S^2	
18.	23	0.851	1.361	76	2.814	2.156	8.802
19.	23	0.851	1.207	74	2.740	2.199	5.336
20.	19	0.703	1.216	84	3.111	1.564	7.620
21.	39	1.444	2.410	89	3.296	1.512	4.873
22.	32	1.185	2.615	74	2.740	2.660	3.526
23.	24	0.888	2.064	82	3.037	2.037	5.538
24.	29	1.074	2.686	58	2.148	1.665	2.678
ปัญหาความสัมพันธ์กับบุคคลในบ้าน							
1.	27	1.000	1.692	107	3.962	1.267	8.975
2.	5	0.185	0.156	76	2.814	2.310	8.734
3.	20	0.740	1.737	69	2.555	2.794	4.437
4.	22	0.814	1.233	70	2.592	2.481	4.805
5.	23	0.851	1.361	80	2.592	1.019	5.888
6.	14	0.518	0.336	57	2.111	3.025	4.525
7.	23	0.851	0.900	77	2.851	3.054	5.235
8.	19	0.703	1.062	87	3.222	2.333	7.115
9.	14	0.518	1.105	80	2.962	2.729	6.500
10.	28	1.037	1.960	72	2.666	1.769	4.390
11.	13	0.481	1.374	80	2.962	2.113	6.910
12.	19	0.703	1.139	71	2.629	2.319	5.394
13.	16	0.592	1.558	98	3.629	1.088	9.702
14.	37	1.370	2.703	80	2.962	1.164	4.211

ข้อที่	กลุ่มต่ำ			กลุ่มสูง			t
	ΣX	$\bar{X}$	S^2	ΣX	$\bar{X}$	S^2	
15.	24	0.888	2.179	76	2.814	2.540	4.618
16.	20	0.740	1.968	70	2.592	2.327	4.653
17.	3	0.111	0.102	63	2.333	2.692	6.922
18.	26	0.962	1.190	61	2.259	2.122	3.705
19.	22	0.814	2.000	73	2.703	2.216	4.782
20.	24	0.888	1.064	76	2.814	2.079	5.648
21.	27	1.000	1.769	81	3.000	2.153	5.249
22.	41	1.518	1.028	68	2.518	2.028	2.976
ปัญหาส่วนตัว (ปัญหาการเงิน)							
1.	20	0.740	2.084	99	3.666	2.076	7.464
2.	17	0.629	1.011	89	3.296	1.638	8.520
3.	10	0.370	0.703	80	2.962	2.729	10.117
4.-	15	0.555	0.806	58	2.148	6.284	3.111
5.	28.	1.037	2.806	61	2.259	2.507	2.758
6.	5	0.185	0.387	67	2.481	2.490	7.042
7.	21	0.777	0.794	66	2.444	2.487	4.790
8.	24	0.777	1.829	66	2.444	2.487	4.177
9.	16	0.592	1.789	43	1.592	3.712	2.217
10.	12	0.444	1.179	87	3.222	2.871	7.178
11.	21	0.777	1.371	73	2.703	2.216	5.291
12.	7	0.259	0.430	74	2.740	2.507	7.541
13.	9	0.333	0.538	90	3.333	9.017	5.050

ข้อที่	กลุ่มต่ำ			กลุ่มสูง			t
	ΣX	$\bar{X}$	S^2	ΣX	$\bar{X}$	S^2	
14.	13	0.481	0.797	62	2.246	2.754	5.013
15.	11	0.407	1.173	84	3.111	2.649	7.191
16.	17	0.629	1.319	87	3.222	1.948	7.472
17.	5	0.185	0.156	102	3.777	1.333	15.350
18.	29	1.074	2.638	69	2.555	2.871	3.283
19.	15	0.555	0.948	83	3.074	1.609	8.205
20.	8	0.296	0.447	79	2.925	2.994	7.387
21.	40	1.481	4.105	87	3.222	2.256	3.589
ปัญหาสุขภาพ							
1.	20	0.740	1.735	100	3.703	1.908	8.073
2.	14	0.518	0.720	80	2.962	1.652	8.256
3.	15	0.555	0.948	60	2.222	2.564	4.630
4.	19	0.703	1.062	64	2.370	2.626	4.517
5.	24	0.888	1.564	64	2.370	2.472	3.839
6.	14	0.518	1.105	74	2.740	2.276	6.294
7.	14	0.518	0.814	64	2.370	2.626	4.356
8.	26	0.962	1.652	63	2.333	3.076	3.279
9.	14	0.518	0.990	77	2.851	2.900	6.155
10.	15	0.555	1.871	85	3.148	2.977	6.130
11.	9	0.333	0.692	84	3.111	1.641	9.481
12.	14	0.518	0.720	83	3.074	1.609	8.723
13.	20	0.740	1.353	63.	2.333	2.384	4.282

ข้อที่	กลุ่มต่ำ			กลุ่มสูง			t
	ΣX	$\bar{X}$	S^2	ΣX	$\bar{X}$	S^2	
14	14	0.518	0.490	67	2.481	2.336	5.882
15.	21	0.777	0.871	68	2.518	1.951	5.390
16.	27	1.000	1.923	70	2.592	2.558	3.911
17.	25	0.925	1.763	83	3.074	1.840	5.887
18.	7	0.259	0.199	76	2.814	2.541	8.034
ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย							
1.	6	0.222	0.487	81	3.000	3.076	7.652
2.	25	0.925	2.378	96	3.555	1.871	6.641
3.	28	1.037	2.421	73	2.703	2.831	3.777
4.	19	0.703	1.293	84	3.111	2.102	6.802
5.	18	0.666	1.230	68	2.518	1.720	5.621
6.	13	0.481	00490	70	2.592	2.712	6.136
7.	12	0.444	1.025	69	2.555	1.948	6.377
8.	8	0.296	0.524	86	3.185	2.925	8.092
9.	12	0.444	0.871	75	2.777	2.179	6.943
10.	9	0.333	0.307	84	3.111	1.564	10.562
11.	15	0.555	1.179	71	2.629	3.165	5.337
12.	26	0.962	2.190	80	2.962	3.642	7.178
13.	14	0.851	1.592	69	2.555	3.179	4.057
14.	16	0.592	1.092	50	1.951	4.190	2.848

t.05 = 1.960

t.05 = 2.576